

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 34 • NUMMER 11 • NOVEMBER 2008

Werken aan het Grendijkjespad

De 28 uur van Roubaix

Clubreisweekend in de Eifel

Vernieuwde website olat.nl

Tijdens de winterserietocht in Boekel staken veel wandelaars een kaarsje op in de Esdonkse kapel

Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opricht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

REDACTIE OLAT NIEUWS

Mirjam Kies, Wil Jacobs, Rinda Scheltens,
Maria Stortelder en Ad van Asten (tekst)
Noud Wijn, Jo Lepoutre (fotografie)
Angélique van Deursen (webmaster olat.nl)
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

Vormgeving & coördinatie blad: Mirjam Kies
Advertenties & coördinatie website olat.nl:
Ad van Asten, a.asten1@chello.nl

Inleveren kopij: t/m 3e zondag van de maand
Scheidingsstraat 50, 5615 KN Eindhoven
NIEUW! olatnieuws@onsneteindhoven.nl
info redactie algemeen: 040 2550342

Ledenadministratie & abonnementen
Jet van den Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
De Regent 286, 5611 HV, Eindhoven
040 252 4404, jet.dreesen@gmail.com

Verzending
Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof
Druk
Ton Niëns, Weert

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Zie ook www.olat.nl en www.olatnieuws.nl

INHOUD OLAT NIEUWS 11

Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Grenzeloze Tocht; Winterserie	4-5
Onze jarigen; Ledenadministratie <i>Jet van den Bersselaar</i>	6
In Memoriam Frits van Duijnhoven <i>Mirjam Kies</i>	6
Van de bestuurstafel <i>Kees van Vessem</i>	7
Even voorstellen: de nieuwe webmaster <i>Angélique van Deursen</i>	7
Prikbord: o.a. over onderscheidingen <i>Piet Knoester</i>	8
Grensdijkjespad: van beschrijving naar gemarkeerd pad <i>Joop Reichenfeld</i>	9-13
Grensdijkjespad: een lofdicht <i>Kees van Vessem</i>	12
Theo's laatste wandelkunstje <i>Peter van de Ven</i>	13
Vooruitblik winterserie Oisterwijk <i>Mirjam Kies</i>	13
Fotocollage winterserie Boekel <i>Noud Wijn</i>	14
LPS Clubkampioenschap, stand & agenda <i>Ad van Asten</i>	15
LPS uitslagen: Roubaix en Chiasso <i>Henk Plasman</i>	16
Laveren door de straten van Roubaix <i>Klaas Bakker</i>	17-18
Alsmaar steilere straten, hahaha <i>Boetje Huliselan</i>	18
Verslag van een voetreis naar Rome (slot) <i>Sjef Koolen</i>	19-20
Drieduizend meter stijgen en dalen <i>Rinda Scheltens</i>	21-22
Constant aan de wandel: Fulda en Den Hoorn <i>Constant Dedel</i>	22
Persoonlijkheden: Christiaan Koehler & Hans de Vries <i>Mirjam Kies</i>	23
Geslaagd clubreisweekend in de Eifel <i>Ad van Asten</i>	24-26

Opiniërende stukken kunnen afwijken van de mening van het OLAT-bestuur. Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling
De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322
joopwesseling@hetnet.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daalenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325
m.h.tromp@hccnet.nl

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413
keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Bank (OLAT) 13.82.11.736, giro (OLAT) 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuurslid

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775
toon.van.wordragen@gmail.com

Bestuurslid

Boetje Huliselan
Kerkweg 39, 5266 BA Cromvoirt
06 13176518
boetjelsa@planet.nl

Bestuurslid

Cor Broerse
Hoffmanstraat 22, 4143 BE Leerdam
0345 615530
c.broerse@kpnplanet.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel
Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161
adverbakel@home.nl

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Boetje Huliselan (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman (voorzitter), Piet van der Ree (secretaris)
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@capgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775; toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (secretariaat)
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling (voorz), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Jos vd Bersselaar, Toon van Wordragen, Cor Broerse

Wandelen op Dinsdag

Mieke van Boxtel, 0411 622188
Kees van Iersel, 0411 621706
Truus Kusters, 0478 541276
Piet van de Zande, 040 2263198

Rooise Wandelingen

Betsie van Mil, 0413 475454

Rooise Avondvierdaagse

Betsie van Mil, 0413 475454
Marinus van Roosmalen, 0413 475467

Wandelwegen

Jan van Berkel (Airbornepad)
Bert van Rooij (H. Hendrikpad)
Theo Beelen (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)
Joop Wesseling (algemene coördinatie)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 sept. indienen

OVERIG

OLAT-verzorging

Piet van Buul (coördinator), 06 29378256
Willem Schoonhen, 06 48783069

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders, 06 120744736; giro 2608214

Startbureau

Jos van den Bersselaar, 040 2524404

Boetiek

Hetty van Wijk-Verberne / Janet van Gennip
040 2812060 / 040 2415802

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

BIJ JOOP AAN TAFEL

Joop klinkt monter als ik hem op maandagmorgen, na onze eerste seizoenswandeling, aantref aan de keukentafel. Toch jammer, zegt hij, dat we ons inschrijfbureau niet ergens midden op de hei kunnen onderbrengen. Bij dat heerlijke najaarsweer zijn de wandelaars toch echt in het voordeel.

Om maar eens precies te zijn, kwamen er 837 wandelaars naar onze tocht vanuit Boekel. Natuurlijk was er aan het begin van de tocht een beetje teerweg, maar we bewaren toch graag de mooiste plekjes tot het laatst. En daar was iedereen het mee eens.

We konden lezen dat de bond zich bezig houdt met 'koers uitzetten'. Natuurlijk hebben wij daar even bij stilgestaan.

Wij zijn vanzelfsprekend ingenomen met initiatieven van onze bondsorganisatie. Naast de reeds aangedragen koersbepaling, zien wij zeker ook een taak weggelegd bij het actualiseren van onze wandelsport. Kwaliteit is reeds genoemd, maar laat die dan vooral gedragen zijn door de inhoud van het geboden wandelproduct. Koersschommelingen kunnen systemen aantasten, maar een product dat goed is verkoopt zichzelf.

Dat brengt ons op de gedachte het eigen wandelpakket nog eens onder de loep te nemen. Ons wandelpadenaanbod is sterk verouderd. Weliswaar hebben we een scala aan mooie uitgaven op onze website staan, maar of dat allemaal nog bij de tijd is, laat zich raden.

Van de drie wandelpaden die OLAT in beheer heeft, dateren er twee uit de vorige eeuw. Het Graaf van Hornepad en het Hertog Hendrikpad zijn dringend aan een actualisering toe. Wij proberen zo snel mogelijk alle knelpunten in beeld te krijgen en deze zullen dan op onze website en in het clubblad worden gemeld. Gelijktijdig zullen wij nagaan of de routebeschrijvingen in een nieuw jasje kunnen worden gestoken.

Het Market Gardenpad is daarnaast nog vrij actueel, maar ook hier zullen beslist knelpunten zijn. Wij houden u daarvan op de hoogte.

Dat wij onze vrijwilligers graag koesteren, weet u uit ervaring. Velen blijven daardoor ook graag een handje helpen bij allerlei karweitjes. Elke nieuwe aanmelding weten wij op waarde te schatten. Immers, ieders inzet op dit vlak is op zich weer een garantie voor de service die wij onze wandelaars graag bieden. Bij de verzorgingsposten kunnen wij momenteel nog steeds nieuwe helpende handen gebruiken.

De reactie op onze oproep voor verkeersregelaars blijven wij te matig vinden, maar desondanks zal het opzetten van de geplande cursus in de komende maanden doorgang vinden. U blijft uitgenodigd.

-AvA-

ERELEDEN

Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé – meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg – is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen, hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee. Overigens kunnen, in tegenstelling tot andere OLAT-wandeltochten, bij deze wandelingen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze. .

Informatie:

Mieke van Boxtel	0411 - 622188	acvanboxtel@home.nl
Kees van Iersel	0411 - 621706	kees.van.iersel@home.nl
Truus Kusters	0478 - 541276	h.h.kusters@home.nl
Piet van der Zande	040 - 2263198	pvandezande@zonnet.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
04 nov	Malpie & Dommelbeemden	café de Venbergse Molen, 040-2017676 Molenstraat 211, 5556 TA Valkenswaard
18 nov	De Geelders	café Groenewoud, 0411-631291 Kasterense straat 23, 5298 NV Liempde
02 dec	De 'Grote Heide'	café de Boerderij, 040-2856440 Kreijl 40 (via Zwembadweg, Geldrop) 5591 TR Heeze
16 dec	De Peelrand	Café de Molen, 0492-342216 Kerkeind 23, 5763 BA Milheeze
30 dec	NB: geen wandeltocht	(i.v.m. Grenzeloze Tocht daags tevoren)
13 jan	JUBILEUMTOCHT i.v.m 10 jaar WoD	Café Schafrath, 040-2831741 Park 35, 5671 GB Nuenen

ROOISE WANDELINGEN

Seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

Er zijn twee afstanden mogelijk: ±7 km en 10 km. Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

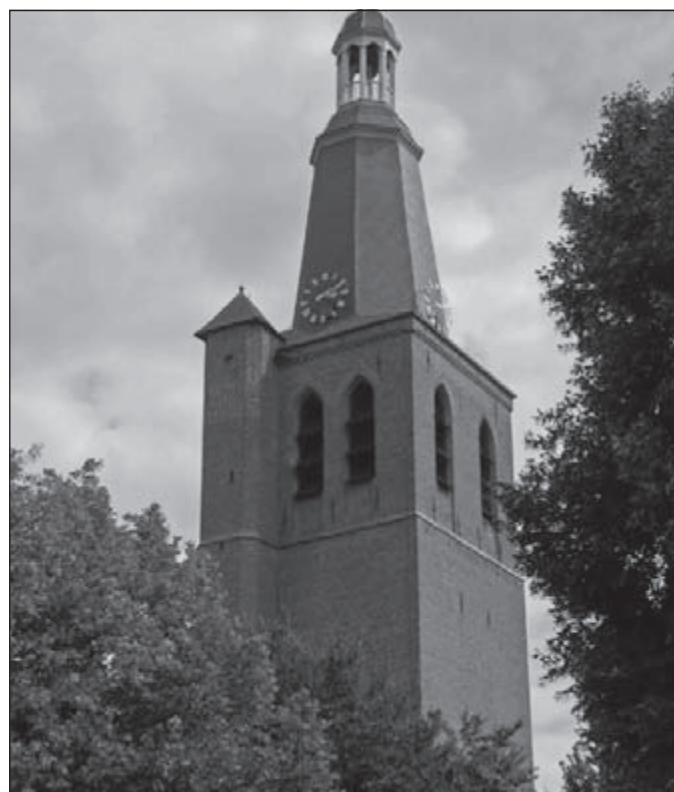
Datum	Startpunt
11 nov	De Beckart
18 nov	't Riethof
25 nov	Oud Rooy
02 dec	Den Toel
09 dec	De Beckart
16 dec	't Riethof
23 dec	Oud Rooy
30 dec	Vresselse Hut

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden kunnen de eerste keer gratis kennismaken en betalen daarna 1 euro. Dit kan contant of via een strippenkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Betsie van Mil	0413 - 475454
Marinus van Roosmalen	0413 - 475467

GRENZELOZE TOCHT

Het jaarlijkse grensoverschrijdende wandelevenement dat OLAT en de Belgische zusterclub Milieu 2000 samen organiseren tussen Kerst en Nieuwjaar – dit jaar voor de 17e keer.

De in twee richtingen uitgezette routes van resp. 12 en 15 km voeren o.a. door het natuurgebied de Sahara bij Lommel. Op beide trajecten is onderweg een verzorgingspost ingericht.

Tussen de twee startlocaties in Luyksgestel en Lommel rijdt de hele dag een pendelbus (kosten € 0,80). Dit maakt het mogelijk de wandeling geheel naar eigen inzicht in te delen.

Voor wie met openbaar vervoer naar Luyksgestel komt, rijdt er tot 11:00 uur bovendien een pendeldienst vanaf de bushalte van lijn 172 aan de Sengelsbroeksestraat naar de Zwarte Bergen, en 's middags in omgekeerde richting.

Datum: maandag 29 december

Afstanden: 12 - 15 - 24 - 27 - 30 km

Starttijden: 27 en 30 km 08:00-11:00 uur
24 km 08:00-12:00 uur
12 en 15 km 08:00-14:00 uur

Inschrijfgeld: €0,90 (met stempel en sticker)
Consumpties onderweg voor eigen rekening

Startplaatsen: Nederland: Cambiance De Zwarte Bergen
Zwarte Bergendreef 1
5575 XP Luyksgestel

België: Parochiezaal Heide-Heuvel
3920 Lommel/Heide-Heuvel

Informatie: joopwesseling@hetnet.nl
073 - 5033322 (OLAT)
0032 - 11541584 (Milieu 2000, vanuit Ned.)

Bij Cambiance de Zwarte Bergen is parkeergelegenheid. U wordt verzocht de aanwijzingen van de parkeerwachten te volgen.

WINTERSERIE 2008/09

Startbureau: geopend vanaf 07.15 uur voor koffie.
inschrijving vanaf 07.30 uur.
sluiting 10 t/m 40 km: 17.00 uur

Afstand/starttijd: 40-30 km 08.00-09.30 uur
20-15-10 km 09.00-12.30 uur
60 km (alleen maart) 07.00-07.30 uur

Start Nordic Walking 10-15-20 km 11.00 uur
30-40 km 08.30 uur

Kosten: 10 km € 2,50
15 km € 3,00
20 km € 3,50
30 km € 4,00
40 km € 4,00

Prijzen inclusief koffie, thee of soep op de posten onderweg. Korting voor OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart. Korting voor wandelbondsleden € 0,50, alleen op vertoon lidmaatschapskaart.

Voor elke startplaats krijgt u een aparte sticker voor in het wandelboekje.

Informatie: Joop Wesseling, tel. 073 - 5033322

AGENDA

Zondag 16 november OISTERWIJK
Brasserie Kleijn Speijk
Bosweg 140
5052 SH Oisterwijk

Zondag 18 januari LAGE MIERDE
Camping de Hertenwei
Wellenseind 7-9
5094 EG Lage Mierde

Zondag 15 februari HELMOND
Wijkhuis 't BrandPunt
Biezenlaan 29
5708 ZD Helmond

Zondag 15 maart SINT MICHIELSGESTEL
Partycentrum Absoluut
St. Michielsstraat 1
5271 AL Sint Michielsgestel

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

NOVEMBER

15 Joke Donders - Jansen	Dongen
15 Joyce Pauw	Heeze
18 Erik de Jong	Eindhoven
18 Leny van Roosmalen	Sint-Oedenrode
18 Johan Hellings	Helmond
18 Susan Horvers	Asten
19 Jan van Houtum	Heeswijk-Dinther
19 Ad Mollen	Eindhoven
20 Toos Schoonus	Haaren
20 Nelly Keuten - van Weert	Eindhoven
21 Frans-Joseph van den Heuvel	Best
21 Jo van Heugten	Asten
21 Chris van der Aar	Ittervoort

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen

Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven, of
De Regent 286, 5611 HV, Eindhoven
040 - 2524404
jet.dreesen@gmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES:

Mevr. Tonny Beijers
Stijn Streuvelslaan 30, 5751 XZ Deurne

Dhr. Wil Botman

Boven Heining 1, 4891 PR Rijsbergen.

Nieuwe naam & adres i.v.m. huwelijk:

Ans Verhagen-van de Wijgert
Kennedylaan 8, 5469 BW Erp

LIDMAATSCHAP OPGEZEGD:

Mevr. Corrie van de Burgt, Son

OVERLEDEN:

Dhr. Frits van Duijnhoven
Bindersestraat 42
5701 SZ Helmond

22 Toos der Kinderen - Manders
22 J. de Bruijne
22 Willy Senders
22 Willy de Haas
22 Wil Jacobs
23 Theo Bergmans
23 Bert Berkers
23 Frans de Wit
23 Karen de Bruijne
23 Bert de Boer
24 Othmar Glänzer
24 Mia van Grootel
25 Germa la Fleur
25 Jan de Vries
25 Peter Koolen
26 Kees van Iersel
26 Piet Selten
27 Montse Sole Murciano
27 Henk Treur
29 Kees van der Aa
29 Jan Verhagen
29 Jet van den Bersselaar - Dreesen
30 Henk Aerdt

DECEMBER

1 Mario van de Kruis	Heeze
1 Hans van Sprang	Elst
2 Pieter van de Mortel	Deurne
2 Wim Koenders	Erp
2 Henrie Claassen	Helmond
2 Adri Hagens - Stam	Geldrop
2 Inge van Egmond	Breda
3 Peter Markus	Sint-Oedenrode
3 Piet van Dongen	Eindhoven
3 Onne van der Kraan	's-Hertogenbosch
4 Lineke van der Gaag	Eindhoven
4 Carin van Meteren - Bergmans	's-Hertogenbosch
4 Coby de Vrije	Nijkerk
4 Anneke Lieven	Berlicum
4 Marian Latijnhouwers	Sint-Oedenrode
4 Hugo Prinsen	Valkenswaard
4 Jan van Eck	Sint-Oedenrode
5 Petra de Rooij	Breda
6 Betsie Geerts	Gemonde
6 Francina van de Laar	Son
9 Marieke van Ginkel - van Dam	Zwijndrecht
9 Wil van Coenen	's-Hertogenbosch
10 Ben Giesen	Helmond
10 Ingrid Balk	Eindhoven
10 Ben Jamry	Oirschot
11 Alexandra van der Wulp	Uden
12 Lydia del Prado - Maassen	Eindhoven
12 Riet van der Linden	Beek en Donk
12 Henk Wissink	Weert
12 Ger Heupink	Lieshout
13 Marina Kivits - Hermes	Sint-Oedenrode
14 Noud Wijn	Eindhoven
14 Bep van den Elzen - Ermers	Volkel
14 Riek van Hattum	Weert

Nuene
Maarheeze
Eindhoven
Helmond
Sint Michielsgestel
Breugel
Deurne
Waalre
Maarheeze
Ommel
Eindhoven
Eindhoven
Beek en Donk
Meijel
Helmond
Haaren
Mill
Weert
Geldrop
Veldhoven
Sint-Oedenrode
Eindhoven
Nuene

IN MEMORIAM

Frits van Duijnhoven: een echte lange-afstandslouper

Een vriendelijke, wat in zichzelf gekeerde man, die zijn hele ziel en zaligheid verpand had aan de wandelsport. Dat was **Frits van Duijnhoven**, die sinds 11 oktober niet meer onder ons is. Hij is 68 jaar geworden en was vanaf 1995 OLAT-lid.

Frits werd geboren in Helmond, en zou daar zijn hele leven blijven wonen. Het was ook een bevriende Helmonder die hem op 18-jarige leeftijd betrok bij de wandelsport.

Dat bleek een goede zet, want Frits kon wandelen als de beste. De Nijmeegse Vierdaagse liep hij 34 keer uit. Soms fiets-te hij tevoren het parkoers langs om her en der proviand te verstoppert, zodat hij dit niet hoefde mee te dragen en zeker wist dat hij onderweg niets tekort kwam. Maar vaak ging zijn vrouw Bets overal mee naartoe als verzorgster, op de fiets. Zij waren bijna 40 jaar samen.

Frits ont-popte zich vooral als man van de lange afstand. De Kennedymars van Someren voltooide hij 44 keer.

In 1968 liep hij in Engeland met succes zijn eerste 100

Mijl en ging de boeken in als Centurion nummer 418. In 1995 ging hij nogmaals naar een Centurion Race in Engeland, met Bets in de verzorging. Ook bij de Kempenlandtochten van OLAT was Frits er altijd wel bij. En als haas van Anton Stoop waagde hij zich zelfs ooit aan de monster-race Parijs-Colmar.

Tot veler verrassing ging hij in 2003 met de hoogste eer strijken bij de 24 uur van Weert. In dat weekend vielen de mussen van het dak, maar de hitte had op Frits geen vat: hij draaide rustig zijn rondjes en gaf de rest het nakijken.

Afgelopen zomer, tijdens een familie-vakantie in Noorwegen, werd duidelijk dat er iets schortte aan zijn gezondheid. Terug in Helmond bleek al gauw dat hij een zeer agressieve hersentumor had. Die strijd heeft hij niet kunnen winnen. Wij wensen Bets en de overige familie veel sterkte toe om dit verlies te dragen.

Commissie Winterserie. Een tijdje geleden is al aangekondigd dat er een commissie Winterserie gevormd zal worden. De 'bemanning' hiervan is geworven en aangemonsterd en zal bestaan uit **Jos van den Berselaar**, **Fonny van Buul** (allebei startbureau), **Ad Verbakel** (parkeersen), **Piet van Buul** en **Willem Schoonhen** (allebei verzorging). De verschillende disciplines maken het mogelijk om diverse zaken goed op elkaar af te stemmen. Vooral voor de start van de winterserie in het vroege najaar (afspraken maken en afstemmen op elkaar) en na afloop in april (wat ging er goed; wat moet er anders) zal de commissie bij elkaar komen.

Hein Lenders

Verjaardagskaarten. Alle leden weten het: met je verjaardag krijg je een felicitatiekaart van OLAT. Deze attenties zijn jarenlang verzorgd door **Hein Lenders**. Vaak voorzien van een persoonlijke noot voor de jarige. Denk nu niet dat dit een kleinigheidje is, want we tellen inmiddels pakweg 950 leden, dus je kunt wel nagaan wat een werk dat is. Hein: bedankt namens het bestuur en de leden voor al het werk dat je hieraan gehad hebt. Het schrijven van de kaarten is inmiddels overgenomen door **Corrie van Loon**, die een ongelukkige start had, doordat zij haar pols brak. Gelukkig is ze nu weer volop aan het schrijven.

Grenzeloze Tocht. Eind december is er weer de gebruikelijke Grenzeloze Tocht. Deze 'nooit op zondag'-tocht valt deze keer op maandag 29 december.

Alle vrijwilligers die meehelpen om van de tocht een succes te maken, kunnen deze helaas nooit meelopen. Pech gehad? Nee, niet helemaal, want gelukkig wordt – net zoals ieder jaar – de tocht ingelopen op zaterdag 29 november. Alle vrijwilligers zijn van harte welkom. Startpunt: café de Lossing, Lossingweg 21, B-3920 Lommel. Starttijd: 9.00 uur.

Grensdijkjespad. Op 24 september is het Grensdijkjespad officieel geopend. Dit pad loopt van Sint-Oedenrode naar Breda met een aanlooproute vanaf Eindhoven over het Airbornepad Market Garden.

Het is een bijzonder pad geworden. Het bijzondere schuilt erin dat niet alleen de gebruikelijke vitale wandelaar het pad kan belopen, maar het is in de buurt van zorgcentra ook rolstoelvriendelijk gemaakt door extra lussen of alternatieve routes in te voegen. Zo komt iedereen aan zijn trekken. Ruige stukken voor de vitale wandelaar en goed berijdbare paden voor de rolstoelgebruikers.

De gids ligt tegen een gereduceerd tarief tot en met 29 december a.s. (Grenzeloze Tocht) te koop bij de wandelboekboetiek van OLAT.

-Kees van Vessem-

Vernieuwde OLAT-website nu echt uit de startblokken

Degenen die regelmatig naar de OLAT-website surfen, hebben al gezien dat er het afgelopen half jaar veel aan is verspijkerd. Dankzij de enthousiaste inzet van onze webmaster **Angélique van Deursen** en coördinator annex PR-man **Ad van Asten** groeide olat.nl gestaag uit tot een helder vormgegeven site, die zowel het visitekaartje wil zijn naar de buitenwereld toe, als een bron van actueel verenigingsnieuws voor de leden.

Medio oktober is een nieuwe mijlpaal bereikt en is olat.nl overgeschreven naar een ander hostingbedrijf (waarmee Angélique voor haar eigen site al samenwerkte). Deze overgang valt samen met het vertrek van **Theo Tromp** – grondlegger en vele jaren lang webmaster van de oude OLAT-site – naar Thailand. Tegelijkertijd is het aantal externe links uit praktische overwegingen flink teruggebracht.

In de nieuwe opzet wordt gestreefd naar een betere afstemming tussen het papieren OLAT Nieuws en het digitale olat.nl, vooral waar het actuele zaken betreft. Ook wordt nog druk gebrainstormd over het opdelen van de site in een openbaar deel en een gedeelte dat uitsluitend voor onze leden toegankelijk is. Kortom, we zijn er nog niet, maar we zitten op de goede weg.

We nodigen iedereen uit om de site te bezoeken. Wilt u uw mening kwijt, of heeft u zelf nog suggesties? Laat het ons weten, via het gastenboek op olat.nl, via de redactie van OLAT Nieuws, of rechtstreeks bij een van de bestuursleden.

EVEN VOORSTELLEN: UW OLAT-WEBMASTER

Het wordt tijd denk ik om me even aan jullie voor te stellen. Mijn naam is dus Angélique van Deursen. Ik ben 38 jaar jong, getrouwd en woon in Helmond met man, twee katten, twee honden en 4 goudvissen. Hoe ik bij dit team gekomen ben? Een hele tijd geleden werden er nieuwe redactieleden gevraagd voor OLAT Nieuws, onder andere voor de website. Ik ken OLAT nu 12 jaar via de zijlijn. Mijn man Tonnie doet de verzorging bij de winterserie en Nijmegen, dat was al zo ver voor we elkaar leerden kennen.

Dat werk is door omstandigheden helemaal niets voor mij. Maar toen er mensen gevraagd werden voor de redactie heb ik de stoute schoenen aangetrokken en heb gebeld naar Mirjam. Met de mededeling dat ik het internet-gedeelte heel erg leuk vind om te doen. Al jaren maak ik sites, niet professioneel maar als hobby. Zo is de bal gaan rollen. Ik heb geluisterd naar de

wensen van OLAT en heb een opzet, grafisch ontwerp voor de site gemaakt die gekeurd is en goed bevonden. Samen met Mirjam is de eerste opzet gemaakt en later heeft Ad het op zich genomen de site inhoudelijk vorm te geven.

De samenwerking met Ad van Asten is geweldig. Hij is accuraat, snel en heeft een goed scherp en kritisch oog. Ik doe dit nu een tijdje met heel veel plezier ik vind het maken van een site leuk om te doen. Elke dag weer kijken we of er verbeterpunten zijn, hoe dingen beter kunnen. Samen met Ad en met een goede ruggespraak van Mirjam en het bestuur komen we

steeds verder en leren we elke dag weer meer.

Ik hoop u allen nog vele jaren te begroeten op de OLAT-site.

-Angélique van Deursen-

PRIKBORD

Beste leden van OLAT,

Als u de algemene ledenvergadering van OLAT wel eens bezocht heeft, weet u dat daar naast de noodzakelijke agendapunten zoals de diverse verslagen, begroting e.d. ook altijd tijd wordt ingeruimd om een aantal leden 'in het zonnetje te zetten' voor de vele verdiensten die gedurende een x-aantal jaren belangeloos zijn uitgevoerd voor OLAT.

Onze vereniging kent hiervoor een aantal onderscheidingen. De hoogste onderscheiding is de **Cornelis van Montfoort trofee**. Deze wordt toegekend op voordracht van het bestuur en de Commissie Onderscheidingen van OLAT.

Daarnaast kennen we het **Erelidmaatschap**; toekenning hiervan geschiedt op voordracht van het bestuur, echter het is de algemene ledenvergadering die deze leden daadwerkelijk benoemt.

Verder kennen we de **Leden van Verdienste**; ook zij worden benoemd door de algemene ledenvergadering, wederom op voordracht van bestuur.

De namen van de leden die één (en soms meerdere) van bovengenoemde onderscheidingen ontvangen hebben, kunt u terugvinden voorin het OLAT Nieuws, in het jaarprogramma en op olat.nl, de website van OLAT.

Tot slot kennen we sinds enige jaren de **Spelden van Verdienste**. Deze worden op voordracht van de commissie onderscheidingen, met instemming van het bestuur, toegekend aan leden of niet-leden die zich gedurende een (geruim) aantal jaren verdienstelijk hebben gemaakt voor OLAT.

De volgende personen zijn reeds drager van deze Speld van Verdienste.: Klaas Bakker, Sjef Koolen, Marten Hogeweg, Tjeu van de Kerkhof, Hans Promper, Jan van de Zanden, Frans Smets, Ad van Asten, Frans Peters, Parcifal Peters, Leny van Roosmalen, Willem Schoohnen, Sjaan Verbakel, Lodewijk Zwennes, Jos van den Bersselaar, Jacques Smits, Dini van Asten, Francina van de Laar, Ad Koerntjes en Piet Timmermans.

De leden van OLAT worden jaarlijks in de gelegenheid gesteld om voordrachten te doen bij de Commissie Onderscheidingen.

Kent u iemand waarvan u vindt dat hij of zij zoveel voor OLAT doet, gedaan heeft, dat hij of zij zeker in aanmerking zou moeten komen voor een Speld van Verdienste, laat het ons dan weten. Graag op korte termijn; indien mogelijk voor nog vóór 15 november.

Geef ons uiteraard niet alleen de naam, maar benoem ook waarom u vindt dat deze persoon in aanmerking komt. Wellicht wordt uw voordracht dan tijdens de komende algemene ledenvergadering gehonoreerd.

U kunt uw voordracht sturen naar de Commissie Onderscheidingen, Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen of per mail naar p.j.knoester@hetnet.nl

-Piet Knoester-

Wie komt meehelpen op de wagenrust?

Ons hoofd verzorging **Piet van Buul** is dringend op zoek naar vrouwelijke en/of mannelijke vrijwilligers die tijdens onze winterserietochten willen helpen bij wagenrustposten.

Stel hem en onze winterserie-wandelaars niet teleur en bel naar Piet: 06 -29378256.

Alvast bedankt.

OLAT-sweater gratis af te halen

Annie de Veth uit Deurne wandelt veel bij OLAT en kocht er ooit in een opwelling een witte sweater met rode opdruk, die vervolgens ongedragen in de kast bleef liggen.

De clubtrui (maat L, lange mouwen) is nu gratis bij haar af te halen. Liefhebbers kunnen bellen of mailen naar: 0493 - 316156 of gjdeveth@hetnet.nl

ZIEKENBOEG

COPD is een nare, chronische ziekte. Stukje bij beetje gaan je longen achteruit, waardoor je alsmaar minder zuurstof kunt opnemen en dus ook steeds minder energie hebt.

Frans van den Boom is al meer dan tien jaar COPD-patiënt, en heeft gaandeweg al zijn activiteiten op een laag pitje moeten zetten. Best een hard gelag voor iemand die altijd zo sportief was als hij; ruim honderd Kennedymarsen staan er op zijn naam. Toen Frans gestopt was met wandelen, werd hij met veel plezier vrijwilliger, onder meer op de stempelposten en in de verzorging van OLAT. Ook bleef hij lange tijd chauffeur voor zijn al even 'wandelgekke' echtgenote **Toos**.

Het laatste jaar is zijn toestand echter aanzienlijk verslechterd. Frans moet het doen met nog maar een kwart van de oorspronkelijke longcapaciteit. Hij is in een rolstoel beland en krijgt bijna permanent zuurstof toegediend.

Omdat autorijden nu niet meer gaat, leven Toos en hij steeds meer op een eilandje. Een opbeurend kaartje naar deze trouwe OLAT-leden kunt u sturen naar: Hugo van der Goesstraat 27, 5702 XR in Helmond. Een telefoontje kan ook: 0492 - 537187.

Ad Mollen blijft tot minstens eind november gekluisterd aan de thuiszorg, die hem per infuus viermaal daags vloeibare antibiotica moet komen geven. Tot die tijd kan er niet gewandeld worden en Ad is daarover vanzelfsprekend zeer teleurgesteld. Bellen kan naar 06-20384494; schrijven naar Willem Pijperstraat 2c, 5654 BM Eindhoven.

WANDELPADEN

Geslaagden Airbornepad

268	Frans Mandos	Waalre
269	P. Zwarts	Hengelo
270	Ingrid Tromp	Budel
271	A.T.M. Coppens	Eindhoven
272	Dirk Zweers	Katwijk
273	Joke Vrijaldenhoven	Eindhoven
274	Yvonne Rooijackers-Endevoets	Eindhoven
275	Jan van de Akker	De Rips
276	H.C.D. Smit	Schoorl
277	N.K. Smit	Schoorl
278	E. Smit-Moerkamp	Schoorl
279	M.A. van Ansem	Asten

Van routebeschrijving tot gemarkeerd pad

Dat de KNBLO dit jaar 100 jaar bestaat, is naast de jubileumtochten ook gevierd met de uitgave van nieuwe wandelpaden, in elke provincie één. Zo komt er in Brabant het Grensdijkjespad. Theo Tromp heeft mij gevraagd om de routebeschrijving te controleren en na een paar weken hoesten en snotteren vind ik het tijd worden om er op 20 mei weer eens op uit te trekken.

Bart en ik parkeren de fietsen in Gemonde en de auto in Sint-Oedenrode en beginnen daar bij het St. Martinushuis. Vroeger was dit een parochiehuis; nu is het gebouw in gebruik als bibliotheek. Ondanks routebeschrijving, kaarten met ingetekende route en de gps presenteren we het toch om een paar keer een stuk verkeerd te lopen. Dat komt omdat we heel letterlijk de routebeschrijving lezen, en soms herkennen we een straat niet als 'doorgaande weg'. Onderweg maak ik veel foto's, waarvan een aantal ook in het boekje komt. Vanuit Sint-Oedenrode kiezen we meteen het Hazenpad. Regelmatig komen we de Dommel tegen; we lopen dan ook

door het Dommeldal bij Olland. Het is een afwisselend kleinschalig landbouwgebied met rijen populieren en hier en daar een stukje bos. Als we op een bankje aan de Dommel ons brood opeten, horen we voor het eerst dit jaar de koekoek. Ik merk dat ik al best moe ben, door de slechte conditie vanwege mijn langdurige verkoudheid. In het gehucht Kasteren mogen we over

het spoor (Duits lijntje) en komen zo bij het fietscafé van een minicamping. Helaas is deze dinsdagmiddag gesloten. Dan maar water uit de kraan. Vervolgens lopen we weer een stuk verkeerd, we vonden het ook al zo'n saaie asfaltweg met veel auto's.

Asfalt en gras- en zandpaden wisselen elkaar op deze etappe mooi af. Zo komen we ook door het moerassige natuurgebied de Geelders, het eerste stukje bos vandaag. Snel lopen we hier door, want ik word gek van de muggen. Ik heb medelijden met de grote grazers, die hier elke dag zijn. Vlak voor Gemonde staan we nog even stil bij het verzetsmonument. In het dorp zien we bijna de klinkerweg over het hoofd, want op dinsdag is die gevuld met marktcramen. Na 18 km wandelen kopen we twee appels en gaan fietsend dwars door de Geelders terug naar Sint-Oedenrode.

22 MEI

Bart en ik wachten een tijd bij de bushalte tot een buurvrouw (die toevallig buschauffeur is) komt medelen, dat de buschauffeurs vandaag nog staken. We besluiten om net als de vorige etappe weer de auto en de fiets te nemen. De fietsen parkeren we in Vught en de auto in Gemonde naast café de Schuif, waar we meteen beginnen. Al snel lopen we langs een 146 km lange rivier, de Dommel, maar wij lopen er maar een klein stuk langs.

Op de akkers staat de mais met lichtgroene bladeren, net als bij ons op de

Op 24 september j.l. werd het eerste wandelgidsje uitgereikt aan de maker van het Brabants Grensdijkjespad: Theo Tromp. Die gaf het meteen door aan de burgemeester van Sint-Oedenrode, die het voorwoord schreef.

Na een ommetje met vele rolstoelen, rollators en kinderwagens krijgen alle deelnemers (en ik zelf) ook een boekje uitgereikt. Ik had al wel eerder de drukproeven ter correctie mogen inzien, maar de kaft was voor mij nog een verrassing. Nu prijkt de achterkant van Bart op de voorkant.

Als je dit boekje doorbladert, lees je eerst iets over de historie van de KNBLO, dan over die van Noord-Brabant en dan over het Grensdijkjespad, dat zijn naam dankt aan de dijken die de oude grens aangaven tussen Graafschap Holland en het Hertogdom Brabant. De grensdijkjes hadden ook tot doel de buiten hun oevers tredende rivieren Maas, Aa, Dommel en Donge om de bewoonde gebieden heen te leiden.

Voor de aanlooproute van Eindhoven naar Sint-Oedenrode is een stuk Airbornepad Market Garden gebruikt en ook daaraan wordt een hoofdstuk gewijd. Op bladzijde 26 begint de routebeschrijving. Verder in dit handzame wandelgidsje nog wat informatie over GPS, nordic-walking, openbaar vervoer en rolstoeltoegankelijke paden in Noord-Brabant. In het gidsje van het Grensdijkjespad is ook een rolstoelvariant beschreven, maar deze is nog niet gemarkeerd.

Het boekje is te koop in de OLAT boetiek (bij Janet van Gennip) of te bestellen bij de KNBLO in Nijmegen.

Als je het Grensdijkjespad gaat lopen en je ziet dat er markering ontbreekt, of er is iets niet helemaal duidelijk, dan kan je dit doorgeven aan Joop Reichenfeld (joop@bajo.nl of 073 - 6429404).

volkstuin. We denken dat die een klap gekregen heeft van de kou. We gaan de Hooibrug over en vragen ons af hoe die aan zijn naam komt. Na nog geen vier kilometer lopen zitten we bij 'de Oude Ketting' al aan de koffie en thee.

Verder gaan we, door Sparrenrijk, langs recreatieplas de Langspier en komen zo in het volgende dorp: Esch. Na de Pikkesteeg en de Esschebaan maken we een stukje eigen route. Zo komen we door Sparrendaal en als we in Vught bij de fietsen komen hebben we bijna 14 km gelopen. Dwars door Vught fietsen we naar Sint Michielsgestel en dan nog een stukje naar Gemonde.

27 MEI

Na onze fietsen in Drunen aan de Akkerlaan geplaatst te hebben, parkeren we de auto in het Snippenlaantje te Vught. We gaan weer verder met het controleren van de routebeschrijving en bekijken meteen de openbaar vervoermogelijkheden. Over het spoor komen we al snel in het gebied van de Vughtse heide. Af en toe, net als vandaag, wordt dat gebruikt als militair oefenterrein. De routebeschrijving is wat summier met de vele kleine bospaadjes, dus lopen we weer eens verkeerd, we voegen maar wat extra punten toe. Langs het Drongelens kanaal komen we diverse wandelaars tegen die het Pelgrimspad volgen.

Bij natuurgebied de Gement komt een nieuwe randweg rond 's-Hertogenbosch, daarom wordt er nu een natuurcompensatiegebied aangelegd. Met grote graafmachines worden poelen gemaakt en de grond tot het zand afgegraven; zo krijgen pioniersplanten weer een kans. Het valt niet mee over een door dauwbraam en brandnetel

overwoekerd pad, verderop is het ook lastig lopen over de grote kiezels van de oude spoordijk door de Moerputten. Het is benauwd warm en al snel druipet het zweet van mijn rug. Als we over de Heidijk lopen begint het te spetteren. Dit is vooral lastig als ik extra aantekeningen maak bij de routebeschrijving. In 1880 brak de Heidijk bij Nieuwkuijk door, een enorme overstromingsramp. Veel huizen en boerderijen werden verwoest en door de enorme watermassa die door het gat van de dijk binnestroomde, ontstond het Nieuwkuijkse Wiel. Nu is het er prachtig om te wandelen.

Bij de Emmamolen kunnen we even droog zitten onder een parasol, de molensteen wil ik nu ook wel uitproberen. We vervolgen de Heijdijk soms over het asfaltfietspad, maar meestal via een zandpad erlangs en komen na 18 km weer uit bij onze fietsen. Via het Drongelens kanaal zijn we na 10 km weer terug in Vught.

29 MEI

Kaatsheuvel en Sprang-Capelle liggen tegen elkaar aangeplakt middels een industrieterrein, slechts een vrijliggend fietspad over de Zuid Hollandse dijk ligt er tussen. Later op de dag loop ik over vijfduimers (een benenbrekende klinkerweg) door buurtschap Groenstraat op de grens tussen de gemeentes Dongen en Oosterhout met oude Vlaamse schuren van honderden jaren oud. Andere grenzen die ik tegenkom tijdens het lopen zijn tussen natuur en landbouw, natuur en bebouwing, natuur en techniek - en natuurlijk ook mijn eigen grenzen.

Na eerst de buien afgewacht te hebben zet Bart mij vandaag af in Drunen; hij

gaat karikaturen tekenen in Baarn. De eerste driehonderd meter hou ik het echter niet droog. De overhangende takken van natte struiken maken me op dit smalle bospad kleddernat. Verderop langs de dijk bewandel ik een breder pad, er valt slechts bij windvlagen water uit de bomen. Een reiger vliegt op, kikkers zouden stil moeten zijn, maar kwaken hard in de sloot en de reiger wordt door kieviten weggejaagd. Zoals overal waar ik langs riet loop, hoor ik een karekiet.

In het drassige natuurgebied bij de Baardwijckse Overlaat zijn ratelaars al bijna aan het bloeien naast paarse lupine. Vleermuizenkasten hangen hoog in de bomen, maar ik kan beter naar beneden kijken naar de vele plassen. Het is hier echt prachtig onder de bomen langs het Drongelens kanaal. Bij landgoed Plantloon wordt ik ook nog getrakteerd op een kikkerconcert. Hierna worden de onverharde paadjes afgewisseld met wegen door akkers en weilanden, asfaltfietspaden en stukken langs bebouwing.

Na 12 km eet ik mijn boterhammen met gebakken ei (door oudste zoon Dirk klaargemaakt) op tegenover een kerk aan de Zuidhollandsedijk. In 's Gravenmoer beland ik midden in de avondvierdaagse inclusief verkeersregelaars, een gratis appel en stempel. Wat een kleine hummeltjes lopen er mee, zeg. Ik loop snel door over mooie dijkjes omzoomd met bomen. Het stuk door Oosteind is maar saai met langsrazende auto's, gelukkig is er ook nog een (kerke)fietspad en zo loop ik opeens tussen de doperwten, mais en spinazie door en kom dan in de buurt van Dongen. Bart staat in de file, dus ik loop maar door. Mijn tocht eindigt vandaag na 28 km bij de ijzertijdboerderij.

30 MEI

Bart en ik bekijken eerst het weer op de buienradar en als we vertrekken is het nog niet helemaal droog. Het zal

ook de hele dag, vooral in de bossen, zeer vochtig zijn. Het laatste stuk van de routebeschrijving controleren we weer samen. Eerst brengen we de fietsen naar Breda en dan laten we de auto achter bij de ijzertijdboerderij en lopen via brede zandwegen, fiets- en graspaden langs het Wilhelminakanaal naar Oosterhout.

Door de bebouwing komen we bij zorgcentrum Buurstede, waar ik even naar het toilet kan en we tegenover de fontein met enorme schuimbellen al na 6 km pauze houden. Na de bebouwing volgt een prachtig stuk door landgoed Oosterheide. Dit voormalig heidegebied werd in de achttiende eeuw door dertigduizend manschappen onder leiding van stadhouder Willem V gebruikt als militair oefenterrein. In de negentiende eeuw werd de heide beplant met bos, waar wel zeventig verschillende boomsoorten voor gebruikt zijn.

Een lang fietspad door het bos voert ons tussen Teteringen en de A27 door. Aan de rechterkant zien we een golfpark in aanleg. Een satelliet-gestuurde bulldozer heeft in enkele maanden tijd tweehonderdduizend kuub grond verzet om het landschap te laten glooien. Nu mogen we er nog niet overheen, maar als het Golfpark De Haenen helemaal klaar is en de golfers hun balletje slaan, liggen er ook openbare wandelpaden. Het laatste stuk door Breda is maar saai. Helaas is er geen tijd meer om dit laatste stuk wat te verfraaien.

AUGUSTUS: START MARKEREN

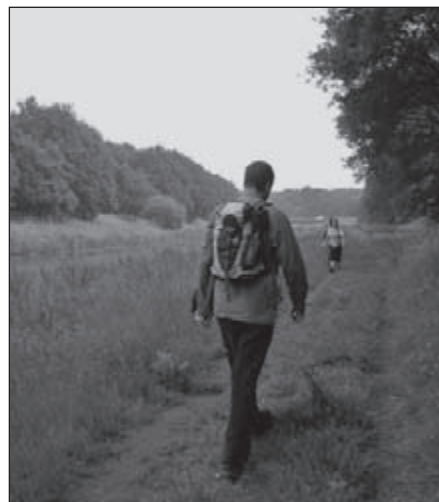
Net als Klaas Bakker, Nettie en Kees van Iersel en Mieke en Toon van Boxtel heb ik me opgegeven om het Brabants Grensdijkjespad mee te helpen markeren. Wat dit betreft zijn we allemaal zeer onervaren; van wandelen hebben we meer verstand.

Omdat ik het pad inmiddels al ken, word ik door TheoTromp gepromoveerd tot coördinator van het markeren. Er wordt een indeling gemaakt en op het laatst komt er nog een markerder bij: Ernst Westerhoff. De indeling wordt aangepast en nadat Onne en ik de rood/blauwe KNBLO markerstickers hebben opgehaald in Limburg kan de pret beginnen.

Dinsdag 19 augustus beginnen Mieke, Toon, Kees en Nettie met het markeren in Sint-Oedenrode. Woensdag loop ik een stukje met Ernst en Klaas mee; zij beginnen in Vught. Er zijn veel zandpaadjes, er worden veel stickers geplakt en we gaan met een snelheid van gemiddeld 2 km per uur vooruit. Het gaat prima (die twee zijn net Peppi en Kokki samen), dus bij het Drongelens kanaal keer ik weer om en ga terug.

Zaterdag de 23e gaan Onne en ik dan op pad gewapend met accuschroefboormachine, oude lappen, snoeischaar, schaar, stickers, schroefjes, plaatjes, routebeschrijving en de gps. Bij zorgcentrum Buurstede in Oosterhout plakken we onze eerste rood/blauwe sticker op een lantaarnpaal, na die eerst een stukje schoongemaakt te hebben.

Niet overal kunnen we plakken, dus schroeven we plaatjes vast, waar de sticker op komt. We vorderen maar langzaam. Ik ontdek nog een foutje in de routebeschrijving, dus deze mag als eerste wijziging op de website komen. We gaan door de bossen van Oosterheide, langs een nieuwe golfbaan, de Teteringse heide en Cadettenkamp. Langs het spoor wandelen we Breda binnen. Onne heeft nog nieuwe kleren nodig, dus begeven we ons in het traag voortkomende winkelende publiek voor we een lange harmonicabus terug naar Oosterhout nemen.

Op 14 september is dan eindelijk de OLAT Markeerdersdag in de Riethof te Boskant, waar we alles over markeren gaan leren. De dag ervoor hebben Kees, Nettie, Toon en Mieke net de laatste sticker voor het grensdijkjespad geplakt... Het miezert vandaag, dus ik ben bij dat de gps wandeling (die ook op het programma staat) niet doorgaat. We worden welkom geheten met een groot stuk vlaai en na een voorstelrondje wordt het meer een soort vergadering, waar ook de richtlijnen voor het markeren worden besproken. Voor ons als nieuwe markerers is dit wel handig. Problemen met markeren komen aan de orde. Elke grondbeheerder (zoals gemeentes, Rijkswaterstaat, Staatsbosbeheer, provinciale Landschappen en Natuurmonumenten) heeft zijn eigen regels m.b.t. het plakken van stickers of het markeren met verf. Soms wordt het tijdelijk gedoogd, en bij diverse gemeenten krijgen we schriftelijk toestemming. Onderweg stuiten we ook op allerlei problemen: zo staan niet overal lantaarnpalen of elektriciteitskastjes om een sticker op te plakken. Op bomen markering aanbrengen is eigenlijk niet de bedoeling, maar plaatjes plaatsen geeft op sommige terreinen ook problemen. Elke situatie is weer anders, waardoor het moeilijk wordt om de richtlijnen strak te volgen.

Die avond (eigenlijk meer 's nachts) ben ik vrijwilliger bij de 80 van de Langstraat. Van de 2700 wandelaars die meedoen zal ik er slechts een paar zien, want ik zit op het distributiecentrum buiten het parcours. Als de posten nog iets missen, kunnen wij snel er met een busje naar toe rijden.

Later in de nacht mogen we busjes die klaar zijn met hun verzorgingspost leeghalen en de spullen opruimen. De overgebleven appels, drop, appelvellen, soep, krentenboterhammen, bananen, enz. brengen we naar de laatste posten, waar alles nog kan worden uitgedeeld. Mijn ogen vallen nog net niet dicht, maar dat komt denk ik doordat

het een koude nacht is. Thuis stap ik meteen in bed.

SEPTEMBER: INWIJDING

Als we 24 september de stationstrap van Boxtel afdalen, staan daar al heel wat bekenden op ons te wachten (onze fietsen hebben we eerst in Sint-Oedenrode geparkeerd). Ik kan niet zeggen dat er geen hond kwam, want er lopen zelfs twee hondjes mee.

Wij gaan vandaag het Grensdijkjespad officieel 'inwandelen', weliswaar tegen de route in. Theo deelt gps-en uit met een track naar de Ketting, waar we op de juiste route komen. Voor de meesten is het onwennig om met zo'n gps te lopen. Ernst en Klaas kijken kritisch hoe de markering door de andere markeerdere is geplaatst, maar zo achterstevoeren lopend kun je daar eigenlijk niets over zeggen.

Langs de Dommel hebben we al zicht op de kerk van Gemonde, daar is de 'eerste wagenrust'. Theo heeft gezorgd voor koffie met plakjes cake. Bij Kasteren zorgt hij zelfs voor een heuse soeppost met belegde broodjes, drie wandelaars voegen zich bij de 'club' en ik neem Constant op sleeptouw. Het is een lastig stukje vooral langs de Dommel om met zijn tweeën naast elkaar te lopen; links van ons schrikdraad en rechts brandnetels of overhangende takken.

Redelijk ongeschonden komen we tussen de springbalsemien door weer op verhard terrein. We moeten nog opschieten om de officiële opening niet te missen. Onderweg worden we menigmaal gefotografeerd voor het KNBLO archief en door Theo. Bij zorgcentrum Odendaal is er dan een heuse ontmoeting met bewoners en wandelaars. Na de uitreiking van het eerste gidsje en

Dit gedicht is gemaakt ter gelegenheid van de voltooiing van het Grensdijkjespad, dat meandert door het stroomgebied van een aantal Brabantse rivieren.

Wandelpad in ochtendstemming

*Dommel, Donge, Mark en Maas
rijen hoge populieren
geknotte wilgen op de kant
reiger aan de waterrand
bloemendijken schijnen wat te willen vieren
opdoemend in de ochtendwaas*

*Zon die flets over de dijk verschijnt
werpt zeven bleke stralen
op de kromme kaden
die het kronkelpad verraden
waarop na even dralen
een wandelaar in strijklucht stil verdwijnt ...*

-Kees van Vessem-

het onthullen van het informatiebord gaan we met veel bewoners een ommetje van 2 kilometer maken. Zeker honderd boekjes worden na terugkeer bij Odendaal uitgedeeld. Na een hapje en een drankje fietsen we terug naar Boxtel.

De feestelijke opening van het pad krijgt op 28 september een vervolg in zorgcentrum Buurstede te Oosterhout. Na twee ommetjes wandelen kan ik er een 'Ommetje Oosterhout' eten, een klein gebakje, alleen vandaag verkrijgbaar ter gelegenheid van de opening. Deze prachtige herfstzondag begint mistig. Bij zorgcentrum Buurstede staan

de nordic walking poles al klaar, maar ik ga zonder op pad voor een ommetje van 7 km. Ik volg de routebeschrijving en de rood/blauwe KNBLO-markering en kom al snel op de Vrachelse heide, nu in gebruik als waterwingebied en een enkele keer als militair oefenterrein. Bladeren dwarrelen naar beneden en eikels ploffen uit de bomen. Langs het Wilhelminakanaal gaat de route weer terug naar het zorgcentrum, waar een heus inschrijfbureau blijkt te zijn ingericht.

Ik kan meedoen aan nog meer ommetjes, ik wil ze wel allemaal, niet besefend dat het bij elkaar 45 km is. Er is namelijk nog een activiteit gaande: 'Oosterhout Wandelt' (eigenlijk meer gericht op ouderen) georganiseerd door 'Oosterhout in beweging'. En er wordt vandaag wat afbewogen in Oosterhout. Op hetzelfde traject kom ik tegen: nordic walkers, mountainbikers, hardlopers, wandelaars, EHBO-ers, hondenuitlaters, ruiters, een visser, fietsers en golfers. Mijn bedoeling was om de 12 km route te lopen, maar halverwege ben ik die drukte en de asfaltpaden zat en ga verder over smalle bospaadjes. Ik loop een beetje te dwalen, maar kom toch weer terug bij het zorgcentrum. Daar is het een stuk drukker dan een paar uur eerder. Veel bewoners, bezoekers en genodigden zitten aan de koffie met bovengenoemd gebakje te wacht-

Totstandkoming Grensdijkjespad en Napoleonspad: Theo's laatste wandelkunstje

Eigenlijk kun je dit het laatste 'wandelkunstje' van Theo Tromp noemen voordat hij op 15 oktober naar Thailand vertrokken is (zeker weten dat er, als hij in Nederland terug is, weer nieuwe kunstjes komen). In het colofon van het routeboekje staat onder de noemer 'colofon' zijn naam bij ontwikkeling route, routebeschrijving en controle, rolstoeltraject en foto's route. Maar laten we Rinda Scheltens, Joop Reichenfeld, Cor Dings en Bert Bos niet vergeten (Rinda voor allebei de provincies, Joop voor Brabant, de laatste twee voor Limburg).

ten op wat gaat komen. Na een aantal toespraken door diverse voorzitters en de burgemeester gaat iedereen naar buiten achter de band aan. Een bank wordt onthuld, een duofiets wordt aangeboden en het bord 'Ommetje Oosterhout' (Brabants Grensdijkjespad) wordt onthuld door de burgemeester en de voorzitter van de KNBLO. Dan eindelijk zet de hele stoet met rolstoelen, rollators, scootmobilen, wandelaars en kinderwagens zich in beweging en lopen we achter de muziek aan. Een ommetje van 2 km kan lang duren.

Terug is het tijd voor een drankje met een optreden van een gezellig koor. Ik heb het wel gezien in Oosterhout en ga terug naar huis, na een pakket markerstickers te hebben achtergelaten. Zo kan 'Oosterhout in beweging' de vier ommetjes van resp. 900 meter, 2, 5 en 7 km helemaal zelf onderhouden.

-Joop Reichenfeld-

www.wandeljoop.web-log.nl

-Peter van de Ven-

VOORUITBLIK WINTERSERIE OISTERWIJK

Hoe meer kilometers, hoe meer vreugd

Aan de wandeltochten van OLAT wordt altijd bijzonder veel zorg besteed, maar op 16 november in Oisterwijk is er wel heel veel moois te beleven onderweg. Vennen, bossen, heidegebieden, oude landgoederen, rustieke veldweggetjes en meanderende waterloopjes – het kan niet op. Hoe meer kilometers, hoe meer vreugd dus!

De winterserietocht begint bij brasserie Kleijn Speijck, van waaruit men direct de natuur in loopt. Langs een aantal vennen bereikt men na een poosje de eerste wagenrust; alleen de 10 km is dan al afgesplitst richting Heikant. Waar ook de 15 km-lopers hun keerpunt bereiken, begeeft de rest zich op weg naar de eerste caférust, gelegen aan het randje van de Kleine Oisterwijksche Heide. De Gerrithoeve, voorheen een kleinschalig veebedrijf, heeft de horeca er als tweede bedrijfstak bij genomen met boerderijterras en minicamping.

Even verderop buigt de 20 km naar het noorden terwijl de 30 en 40 km langs het riviertje de Beerze afzakken naar Spoor-donk, waar een tweede caférust is bij De Stapperij. Onderweg passeren zij o.a. de Viermannekesbrug met het naastgelegen moerasbos, ontstaan door grootschalig natuurherstel in het beekdal. In Spoor-donk zelf voert de route langs Ten Bergh, een

voormalig kasteelcomplex waarvan alleen de slotpoort en het koetshuis behouden gebleven zijn. De oude watermolen in het dorp, waar nu een vistrap is aangelegd, behoorde vroeger ook bij dit kasteel. De route loopt vanaf hier verder via het agrarische buurtschapje Polsdonken, waar nog wat mooie oude langgevelboerderijen te zien zijn.

Kort hierna volgt een splitsing en gaat de 30 km naar het noordelijker gelegen Banisveld, terwijl de 40 km een fraaie omweg maakt via de Mortelen, een eeuwenoud ontginningsgebied waarvan de oorspronkelijke verkaveling met houtwallen en rijen bomen nog vrijwel helemaal intact is. Drassige weitjes worden hier afgewisseld met hoger gelegen dekzanden en stukjes bos. Even voorbij het witte landhuis Heerenbeek (dat na een brand geheel vernieuwd is) staat de tweede wagenrust, waarna men via de Oude Steeg de wandelaars van de 30 km achterna gaat – echter met een extra lus naar de rand van natuurreservaat de Kampina.

Alle afstanden vinden elkaar weer bij de wagenrust nabij de Rossep en keren van daaraf gezamenlijk terug naar het startpunt. Het laatste stukje voert over de Oisterwijksche Heide, en dan is het half overkapt terras van Kleijn Speijck niet ver meer.

Praktische informatie vindt u op pagina 5.

**MOOIE HERFSTWANDELING
IN BOEKEL**

Mooi, rustig herfstweer lokte 19 oktober ruim zeventhonderd wandelaars naar Boekel, waar Fon van Buul met haar collega's klaar zat achter de inschrijftafel.

De route liep onder meer langs het Boekels ven en door natuurgebied de Vliegberg. In de bossen waren volop paddestoelen te vinden, ook hele kunstige zoals Winnifred van den Boom hier laat zien. Peter Heesakkers zag wel iets in de vers geoogste maiskolven die een boer onderweg aanbood. En Roel van der Wijst toonde zijn galante inborst door wandelmaatje Nell de helpende hand te reiken.

*Op de wagenrust waren onder andere Henk en Miranda in alle vroegte present zodat de wandelaars weer konden aanschuiven voor een lekker bakje soep. En zo verliep deze eerste OLAT winterserietocht van dit najaar in op-
perbeste sfeer.*

OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP - LPS

De tussenstand per 20 okt. 2008

1	Marcelino Sobczak	12365	(17)
2	Jan Dinnissen	11295	(24)
3	1 Hanny Klumpkens	11115	(24)
4	Gerrit Arfman	10200	(22)
5	Hans Pranger	10155	(22)
6	Martien v Achterberg	9425	(18)
7	Ernst Westerhoff	8675	(17)
8	Gerrit van Haandel	8545	(15)
9	Ton de Jong	8350	(17)
10	2 Rinda Scheltens	8325	(16)
11	Boetje Huliselan	8190	(14)
12	Mart Douven	7535	(19)
13	Rik Weverbergh	7385	(13)
14	Wim Freriks	7205	(14)
15	Wim van Cappelle	7175	(15)
16	Henk Vink	6660	(18)
17	3 Mieke Raaijmakers	5995	(13)
18	Hugo Prinsen	5615	(10)
19	4 Connie Raijmakers	5180	(9)
	Huub Raijmakers	5180	(9)
21	5 Coby Visser	4860	(13)
22	Rob Keetlaer	4680	(13)
23	Dennis van Reeden	4560	(10)
24	Wim van Gemert	4380	(9)
25	Pieter Boots	4265	(10)
26	Rolf Craanen	4260	(10)
27	Jelte van der Zee	4150	(10)
28	Klaas Bakker	3870	(9)
29	Nico van Hassel	3765	(10)
30	Cees Gutteling	3760	(10)
31	Claude Herman	3585	(6)
32	6 Nicole Nacken	3290	(8)
33	Dirk Donders	3160	(10)
34	7 Sonja Arfman	3150	(8)
35	Frits Mennen	2935	(6)
36	Erik Dikken	2920	(6)
37	Peter Rijkers	2880	(8)
38	Evert v Ampting	2805	(6)
39	Bert Bosmans	2770	(3)
40	Marco v Heel	2710	(4)
41	Cor vd Heijden	2690	(5)
42	Servee Derks	2555	(4)
43	8 Ria Bens	2430	(8)
44	9 Riet Emans	2315	(4)
45	Theo Klanke	2240	(5)
46	Paul Koks	2215	(7)
47	10 Henny vd Haring	2080	(6)
48	Rini Welten	2050	(5)
49	Peter vd Brink	1970	(5)
50	Hans de Vries	1925	(5)
51	Theo Gijzen	1800	(5)
52	11 Mariet Douven	1800	(5)
53	12 Dagmar Vos	1790	(5)
54	Adri vd Graaff	1690	(4)
55	13 Mariette v Ampting	1660	(4)
56	Frank Geubbels	1650	(4)
57	Piet van Buul	1620	(3)
58	Joost Blom	1600	(4)
59	Richard Klein Bennink	1440	(4)
60	Bart Lutke Schipholt	1415	(2)
61	14 Anja van Kempen	1374	(4)
62	Ben Duin	1350	(3)
63	Peter Koolen	1330	(4)
64	Henri Floor	1330	(4)
65	Wim vd Wittenboer	1330	(4)
66	Frank Marchand	1285	(3)
67	Willy Timmermans	1220	(3)
68	Paul Canters	1210	(2)
69	Jan vd Hurk	1190	(2)
70	Hans van Grol	1080	(3)
	Peter vd Ven	1080	(3)
72	Jan van Boerdonk	1080	(3)
73	Henk Plasman	1075	(2)
74	Ronald Iliohan	1070	(2)
75	15 Monique Barten	1070	(3)
76	Cor Verschuijten	1070	(3)
77	Rinus Ars	1055	(3)
78	16 Doortje vd Akker	1040	(3)
79	17 Carry Ombelet	1020	(3)
80	Jan van Houtum	970	(2)
	18 Maria vd Oetelaar	970	(2)
82	Ad Verbakel	940	(2)
83	Co Tops	930	(2)
84	Jan Vogelsangs	810	(1)
85	Bernard Oude Nijhuis	720	(1)
86	Rob v Stuivenberg	710	(2)
87	Louis Claassen	710	(2)
88	Dirk Belder	710	(2)
89	Anne Radder	680	(1)
90	Kees Lambregts	580	(1)
	19 Jeannette v Boerdonk	580	(1)
92	Theo Beelen	565	(1)
93	Theo Tromp	450	(1)
94	Michel van Krimpen	400	(1)
95	Jack Hendriks	360	(1)
96	Roel van der Wijst	360	(1)
	20 Janny den Braber	360	(1)
98	21 Jo van Heugten	360	(1)
	Wim Baken	360	(1)
	Ton Seetsen	360	(1)
	Fred Fisser	360	(1)
	Henk Klinkhamer	360	(1)
	Hans vd Sanden	360	(1)
	Gerrit Legierse	360	(1)
	Jan van der Zanden	360	(1)
	Bram Stelling	360	(1)
	21 Toos Snoeijen	360	(1)
	21 Toos Habraken	360	(1)
	109 Rien van Ginkel	360	(1)
	Hans van Ginkel	360	(1)
	111 Pé Everaerts	360	(1)
	Kees Mol	360	(1)
	24 Caroline Dinnissen-Vernie	360	(1)
	Ted Liebregts	360	(1)
	Louis Vernie	360	(1)
	116 Cees van Dijk	350	(1)
	Marc van Dijk	350	(1)
	25 Ria van Dijk	350	(1)
	119 26 Lida de Boer	350	(1)
	Ton van Dijk	350	(1)
	Hein Dirks	350	(1)
	26 Jeanne v Roosmalen	350	(1)
	26 Iris van Limburg	350	(1)
	Tony van Duijn	350	(1)
	125 Onne vd Kraan	300	(1)
	126 John van Berkel	200	(1)
	29 Elly van Berkel	200	(1)
	128 Mathias Coenen	175	(1)
	129 Huib Coenen	100	(1)
	Fuergil Steffens	100	(1)
	30 Henrietta Coenen	100	(1)
	132 Antoon Asveld	50	(1)

JAARPROGRAMMA 2009. In het volgende nummer publiceren wij het jaarprogramma van het clubkampioenschap 2009. Maar u kunt vast de eerste drie evenementen noteren: **zondag 21 december** 20 km prestatiewandelen bij De LAT in Amsterdam (zie www.delat.nl), **zondag 4 januari** 5 en 10 km wedstrijd- & prestatiewandelen bij RWV in Rotterdam (zie www.rotterdamsewandelsportvereniging.nl) en **van vrijdag op zaterdag 23/24 januari** de Bossche 100 – ook 110 km mogelijk – in Den Bosch (zie www.bossche100.nl)

Programma clubkampioenschap 2008

datum	startplaats	org.	soort	afstanden	beloning	Info
16 nov	Rotterdam	RWV	P/W	10 km	schema	
07 dec	Rotterdam	RWV	P/W	10 km	schema	
12 dec	Houffalize (B)		L.A.	110 km	500	<i>alleen voorinschr. tot 30 nov</i>

Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht per e-mail of telefonisch bij: Ad van Asten: a.asten1@chello.nl of 0499-473767.

BOETJE HULISELAN GOED OP DREEF IN DE 28 UUR VAN ROUBAIX

Zes Nederlanders stonden dit keer aan de start van dit jaarlijkse spektakel in de Noordfranse stad Roubaix. Daarbij was namens OLAT een debutant aanwezig: Boetje Huliselan. Hij presteerde erg goed, want in 28 uur kwam hij boven de toch wel magische grens van 200 km. Het werd uiteindelijk 204.035 meter, wat hem een zeer verdienstelijke 10e plaats opleverde. We feliciteren Boetje natuurlijk van harte met deze prestatie.

Boetje was zelf tevreden over zijn eerste optreden. Het volbrengen van deze monstertocht – 28 uur op een geaccidenteerde ronde van enkele kilometers – was geen sinecure. Volgens Boetje waren er slechts twee straten vlak; de rest ging omhoog of omlaag.

De Rus Dimitri Osipov won deze 28 uur superieur met een totaalafstand van 238.175 meter. De overige Nederlanders presteerden over het algemeen naar behoren, met nog 4 plaatsingen in de top-20 van het klassement en één daar buiten.

Wegwedstrijd 28 uur te Roubaix, 20 en 21 september 2008 (48 deelnemers)

Pl.	Naam	Vereniging	Land	Afstand	km/u
1	Dimitri Osipov	St. Petersburg	RUS	238.175	8.5
2	Gilles Letessier	PLM Conflans	FRA	229.315	8.2
3	Dominique Naumowicz	Roubaisiens	FRA	229.315	8.2
4	Zdenek Simon	USK Prague	CZE	217.935	7.8
5	Sylvaine Varin (dame)	SPN Vernon A	FRA	216.370	7.7
10	Boetje Huliselan	OLAT	HOL	204.035	7.3
12	Rieks Haan	RWV	HOL	199.950	7.1
13	Frans Leijtens	RWV	HOL	198.995	7.1
16	Marcel Dekker	sv de LAT	HOL	195.520	7.0
19	Martinus vd Berg	sv de LAT	HOL	191.700	6.8
29	Ad Leermakers	DAK	HOL	171.195	6.1

NEDERLANDS TEAM MET DENNIS VAN REEDEN VERRAST IN CHIASSO

Het was lang geleden dat een lid van OLAT was uitgenodigd om deel te nemen aan een interlandwedstrijd. Op 5 oktober was Dennis van Reeden de persoon die aan deze absentie een einde maakte. Als junior maakte hij deel uit van de Nederlandse ploeg, die verder bestond uit Harold van Beek, Jacques van Bremen, Richard Leijenaar (allen van RWV en startend op de 20 km) en Liesbeth van Leeuwen (NOP, startend op de 10 km en eveneens debutant). Frank van Ravensberg (coach) en Hans van der Knaap (jurylid) maakten de delegatie uit Nederland compleet.

De vijflandenwedstrijd wordt jaarlijks gehouden tussen Ierland, Denemarken, België, Zwitserland en Nederland. Dit jaar werd de wedstrijd gehouden in het Zwitserse Chiasso, een gezellig stadje aan de grens met Italië, niet ver van Lugano. In het centrum was een ronde van 1 km uitgezet, waarbij de helft licht omhoog ging en de andere helft licht omlaag.

Dennis heeft in deze wedstrijd boven verwachting gepresteerd. Mede gedreven door de omstandigheden liep hij een ijzersterke

Twee Nederlandse debutanten in het Zwitserse Chiasso: Dennis van Reeden van OLAT en Liesbeth van Leeuwen

wedstrijd. Hij kon het aanvangstempo gemakkelijk vasthouden en was zelfs in staat om in het laatste gedeelte van zijn 10 km te versnellen. Voor het eerst finishte hij onder het uur (58.59) en verbeterde daarmee zijn persoonlijke record met meer dan twee minuten.

Nederland werd zodoende verrassend tweede in deze interland, met een ruime achterstand op Ierland. Met persoonlijke records van Richard, Liesbeth en Dennis kan de Nederlandse equipe terugzien op een geslaagde trip.

Zoals Dennis het na afloop zelf formuleerde: "Het was een perfect weekend. Ik hoop het nog eens over te doen."

De volgende landenwedstrijd is op 28 juni 2009 in Dublin (Ierland), dus Dennis weet wat hem te doen staat: trainen.

10 km Junioren te Chiasso, 5 oktober 2008 (3 deelnemers)

Pl.	Naam	Geb. jaar	Land	Tijd	km/u
1	Cian McManamon	1991	IRL	56.08	10.7
2	Michael Moran	1990	IRL	56.59	10.5
3	Dennis van Reeden	1989	HOL	58.59	10.2

10 km Vrouwen te Chiasso, 5 oktober 2008 (7 deelnemers)

Pl.	Naam	Geb. jaar	Land	Tijd	km/u
1	Marie Polli	1980	SUI	48.08	12.5
2	Laura Polli	1983	SUI	48.34	12.4
3	Donna Carolan	1989	IRL	54.42	11.0
4	Myriam Nicolas	1963	BEL	58.48	10.2
5	Josefine Klausen	1991	DAN	59.51	10.0
7	Liesbeth van Leeuwen	1988	HOL	61.0	49.8

20 km Mannen te Chiasso, 5 oktober 2008 (15 deelnemers)

Pl.	Naam	Geb. jaar	Land	Tijd	km/u
1	David Kidd	1980	IRL	1.30.09	13.3
2	Brendan Boyce	1986	IRL	1.30.16	13.3
3	John Egan	1982	IRL	1.33.05	12.9
4	Jacob Sorensen	1974	DAN	1.36.54	12.4
5	Bruno Grandjean	1983	SUI	1.37.25	12.3
6	Harold van Beek	1962	HOL	1.40.41	11.9
9	Richard Leijenaar	1959	HOL	1.42.19	11.9
11	Jacques van Bremen	1984	HOL	1.43.38	11.6

Boetje Huliselan gaat toch de uitdaging van de 28 uur aan

Laveren tussen de marktkraampjes in Roubaix

Boetje wilde een keer naar Roubaix om de 28 uur-wedstrijd te wandelen. Hij had er zoveel over gehoord, dus dit jaar moest het gebeuren. Nu heeft Boetje ook ervaren wat echt afzien betekent.

Ad van Oyen en Klaas Bakker (oud-28-uur-gangers) gaan met nog drie andere mensen mee in het verzorgingsteam van Ad Leermakers. Ad wandelt zelf ook, met Rieks Haan, Ties van den Berg en Frans Leijtens. Ons team bestaat dus uit vijf lopers en vijf verzorgers.

Het is vroeg opstaan zaterdagmorgen; de afspraak is half negen op de parkeerplaats Hazeldonk bij Breda. We komen met drie auto's aan en gezamenlijk rijden we naar Roubaix. Zonder oponthoud ronden we Antwerpen en om half elf arriveren we in Roubaix op het parkeerterrein van het zwembad waar het rondeparkours overheen gaat en de verzorgingsploegen hun plekjes aan het inrichten zijn.

Ad Leermakers komt hier al jaren en heeft een 'vaste' plaats langs de route aan het eind van de parkeerplaats. Waar de deelnemers naar links gaan staan wij aan de rechterkant als laatste verzorgingspost. Uit de aanhangwagen komt een oude tent. Als die is opgezet en ingericht hebben de wandelaars zich ondertussen omgekleed en de startnummers opgehaald. Om twaalf uur komt er een touringcar voorrijden die alle deelnemers meeneemt naar de startplaats Croix, een buitenwijk van

Roubaix. Daar wordt iedereen opgewacht door een muziekkapel.

Dan, om een uur 's middags, worden de deelnemers onder luid applaus van het publiek en met muziek van de kapel losgelaten. Eerst wordt er een grote ronde van bijna 20 km gemaakt, waarna wordt overgegaan op de kleine ronde van 3,5 km. Het is even na drieën als de eerste wandelaars langskomen. Drie kwartier later is iedereen wel een keer gepasseerd.

Het is een internationaal gezelschap met deelnemers uit Rusland, de Oostbloklanden, veel Fransen, een Amerikaanse dame, een verdwaalde Belg, Engelsen en zes Nederlanders. Want ergens op het rondje wandelt ook Marcel Dekker.

De organisatie, 'Club des Marcheurs Roubaisiens', heeft zelf twee verzorgingsposten langs het parcours van deze 55e editie staan. Zaterdagavond draait alles op volle toeren: de wandelaars zijn warm gelopen en de verzorgers hebben ook hun draai gevonden. Het weer is prima: voor het hele weekend windstil, zonnig en droog is de verwachting. De wegen zijn niet afgezet, er is soms druk autoverkeer, maar op kruisingen en oversteekplaatsen staan vrijwilligers om de deelnemers voorrang te verlenen.

De nacht valt. We maken om beurten koffie, thee, bouillon en we hebben

cola, frisdrank, fruit, vla en yoghurt. Op loopafstand is een grote supermarkt waar ik flessen drinkwater haal. Bij de kassa is de prijs (ook) nog steeds in francs aangegeven.

Zondagmorgen staat er langs de route een grote groente- fruit- en textielmarkt waar het ontzettend druk is, zodat de deelnemers tussen de markt-gangers door moeten laveren. Het is of je in een Noord-Afrikaanse stad dondwaalt met een paar bedelaars om het straatbeeld compleet te maken. Ik haal hier een paar meloenen.

Het is ondertussen alweer 20 jaar geleden dat we hier met een grote OLAT-delegatie de straten van Roubaix onveilig maakten. Met als 'chef d'équipe' Ben van der Velden en de familie Zijlmans als verzorgers. Er is niet zoveel veranderd: het is nog steeds een ongelijk, krom, bochtig, druk en slopend parcours.

's Nachts is het koud geweest. Om de beurt zijn we even plat gegaan. Gelukkig schijnt vandaag de zon.

Ad, Rieks, Boetje en Ties komen af ten toe een praatje maken en geven de vermoeide benen even rust. Frans heeft blijkbaar goede muziek op de oortjes en blijft maar gaan...

De laatste uren zijn aangebroken. Nu wordt het moeilijk, de mannen worden van de watjes gescheiden en de

vrouwen van de mietjes. Waar straks de finish is wordt iedereen wakker gehouden met pittige, harde muziek. Ik wandel af en toe een rondje mee met Ties of Rieks, terwijl Ad van Oyen Boetje in de gaten houdt. In de laatste anderhalf uur wordt een heen-en-weer parcoursje gewandeld van bijna 1 kilometer. De deelnemers komen niet meer langs onze post dus we beginnen alles af te breken en op te ruimen. De wandelaars hebben nog een Frans verzorgingspostje waar iedereen gebruik van kan maken.

Eindelijk, om vijf uur zondagmiddag, is de 28 uur voorbij. Van de 46 gestarte

wandelaars onder wie zes vrouwen, hebben er 35 de hele race doorstaan. Onder de elf deelnemers die voortijdig stopten bevinden zich twee vrouwen.

In het zwembadcomplex dat naast de finish ligt kan gedoucht worden. Daarna de prijsuitreiking in het gemeentehuis van Roubaix. De tien eerste binnenkomers krijgen geldprijzen, een luxe pen en een enorme sportbeker. De anderen kunnen in volgorde van opkomst materiaalprijzen uitzoeken en gaan ook allemaal met een sportbeker naar huis.

Als iedereen zijn prijs in ontvangst heeft genomen volgt nog een kort sa-

menzijn met champagne, toastjes en andere keuzes. Rond half negen is alles afgelopen en keren we huiswaarts. Iets na elf uur 's avonds zijn we terug in Vught en kan Ad van Oyen de trein naar Eindhoven nemen.

De volgende middag bel ik Boetje. Ik hoor een doffe, vermoeide stem. 'Verschrikkelijk, het was verschrikkelijk, nooit weer, kan nog niet goed eten, verschrikkelijk', is alles wat hij kan uitbrengen. Maar goed, Boetje was wél tiende geworden, met 204 km op zijn conto.

-Klaas Bakker-

De straten werden alsmaar steiler, hahaha...

Enkele jaren geleden had ik mij voorgenomen om geen lange afstanden meer te gaan lopen, maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan.

In maart besloot ik om dit jaar de 28 uur van Roubaix te gaan lopen. Als voorbereiding ging ik de 15 uur van Loon op Zand, de Vierdaagse van Nijmegen en de 100 km in Schiedam lopen. Het streven is om de 28 uur uit te lopen en indien mogelijk de mijlpaal van 200 km te halen.

Ik kreeg Klaas Bakker en Ad van Oijen zo gek om met mij mee te gaan als mijn verzorgers. Ad Leermakers van DAK/Hart van Brabant (hij loopt de 28 uur van Roubaix voor de 24e keer) zou voor een tent, het eten en drinken zorgen.

Nadat de tent was opgezet, gingen wij onze startnummers ophalen. Ik kreeg nummer 13. Ik ben niet bijgelovig, maar twee jaar geleden had ik ook startnummer 13 en dat was de enige wedstrijd waar ik ooit ben uitgevallen, dus het begon goed.

Zaterdag om 13.00 uur gingen 48 wandelaars onder een stralende zon van start. De eerste lus was dik 19 km lang en daarna gingen wij over op een ronde van bijna 3,5 km. Ik had mij voorgenomen om rustig te starten (op advies van Ad Martens) want na circa 20 uur zal de wedstrijd pas écht gaan beginnen.

De eerste uren liep ik rond de dertigste plaats (volgens planning) met een gemiddelde van bijna 9 km/uur. Van de Nederlanders liep Rieks Haan in de kopgroep met een gemiddelde van dik 10,5 km/uur.

Het ging goed, ik kon mijn tempo goed vasthouden. De 80 km had ik afgelegd in ca. 9 uren en 40 minuten (PR) en ik liep toen al op de 14e plaats. De andere Nederlanders liepen ook heel goed, maar toen het donker en koud werd kregen ze last van slaap-aanvallen en/of een dip en daardoor kon ik van hun wegllopen. Toen ik na 21 uren en 3 minuten geklokt werd zag ik dat ik 161,5 km (PR) had afgelegd en dat is sneller dan vorig jaar in Londen toen ik de 160 km in 21:07 uur had gelopen en 3e werd. Het ging nog steeds goed. Wel begon ik steeds meer moeite te krijgen met eten, want je hele huishouding raakt helemaal in de war. Ad van Oijen liep toen af en toe met mij mee en gebood mij steeds

om wat te eten en zeker te drinken als ik langs de verzorgingsposten kwam. Klaas hield alle Nederlandse lopers in de gaten en liep steeds met één van hun mee.

Nog 7 uren, wat een gekkenwerk. Je begint je te ergeren aan de gaten in het wegdek, de trottoirs, het verkeer, winkelend publiek (het was nota bene markt aan de weg waar we doorheen moesten) en de omhoog lopende straten. "Kom op en ga door" hoor je steeds en de straten werden maar steeds steiler, hahaha.

Na 24 uren had ik 179 km (PR) op de teller staan; toen dacht ik 'nu is het genoeg, nu gewoon uitlopen'. Na elke ronde ging ik even zitten, want dan gaat alles meetellen. Slaap, vermoeidheid, spieren die niet

meer willen, voeten die schreeuwen om rust, een maag die tegenstribbelt, je hart dat maar blijft bonken. En natuurlijk de verzorgers die maar blijven zeuren dat je dóór moet blijven gaan, hahaha.

De laatste anderhalf uur stapten wij over op een ronde van 1,1 km (hè, hè). Daar stonden veel toeschouwers langs de kant die ons naar het einde schreeuwden. Toen ik over de finish kwam kon ik mijn ogen niet geloven: ik was op de 10e plaats geëindigd met een afstand van 204 km.

Alle andere Nederlanders hebben het ook uitgelopen en waren dik tevreden met hun behaalde resultaat.

Na het douchen konden wij naar het gemeentehuis gaan voor de prijsuitreiking en natuurlijk de speeches van de burgemeester en enkele bobo's.

De eerste tien deelnemers kregen een geldprijs; de anderen mochten daarna een prijs uitzoeken zoals een Tom Tom, DVD-speler, magnetron enz. en iedereen kreeg ook nog een envelop met reiskostenvergoeding. Dat ik een geldprijs zou winnen met het wandelen, wie had dat ooit gedacht.

Toen ik de volgende morgen wakker werd, merkte ik pas wat het had gekost om de 28 uur van Roubaix uit te lopen en de mijlpaal van 200 km te halen.

Verschrikkelijk, dat nooit meer, of toch nog....??? Hahaha.

-Boetje Hulselan-

Sjef Koolen en Ben Duin maakten allebei hun droom waar

Verslag van een voetreis naar Rome (6/slot)

28 MEI

Het was weer eens heerlijk om een slaapkamer voor mezelf te hebben. Hoewel we toch dezelfde voordeur hadden waren hier de 2 slaapkamertjes gescheiden van elkaar. Ik sliep goed, maar we waren weer vroeg op.

Na het ontbijt gingen we Rome in. We gingen richting het Colosseum en bekeken een paar kerken van binnen. De schilderkunst was hier mooi. Ik zelf ben helemaal geen museumbezoeker, maar Ben nam me mee naar een mooi gebouw, van buiten was het helemaal van wit marmer. Het museum ging over het verleden van de oorlogen. Ik vond het mooi, vooral de schilderijen waarop volle gevechten geschilderd waren, klasse.

Het is te gek voor woorden en diep droevig hier met die bedelaar(ster)s, bijv. een vrouw met een baby in de draagzak en 2 meisjes van 12/13 jaar, die moesten bedelen. Rond 17.00 uur kwam ik ze weer tegen en de meisjes huilden allebei. Wat voel je je dan machteloos en kwaad op die moeder. Maar ik was in mijn eentje aan het wandelen en had niets bij me.

Later keken we nog samen heerlijk ontspannen naar de Giro d'Italia. We aten in hetzelfde restaurant een heerlijk bord bonensoep. Gelukkig waren we al naar binnen gegaan om verder te eten toen we een geweldige onweersbui kregen. Het is vandaag dan ook heel warm geweest.

We zijn ontzettend blij dat Pam en Tiny morgen overkomen.

Met die gedachte gingen we slapen.

29 MEI

We hadden 's avonds onze rugzakken al ingepakt. Ik heb onrustig geslapen. Het beeld van die 2 meisjes liet me niet los, wetende dat je zelf een kleindochter hebt van die leeftijd.

Om 8.00 uur gingen we richting het St. Pietersplein, waar we in de namiddag onze echtgenotes weer zouden zien. Ik was weer verbaasd over het gemak waarmee Ben op de plattegrond de weg door Rome kon vinden, want na 1 uur waren we in de buurt van het Sint-Pietersplein.

We zochten een mooi plekje op bij de rivier de Tevere, want dat geeft rust en afwisseling, vooral die muzikanten met mooie muziek. Ben respecteerde mijn besluit dat ik toch alleen op en neer naar het St. Pietersplein wilde, Ben bleef bij de rugzakken. Klokslag 10.30 uur wandelde ik het Sint-Pietersplein op. Dat was voor mij emotioneel, want 47 jaar geleden was ik hier ook al geweest. Toen met de K.A.J., maar nu zowat te voet vanuit Nederland. Op een scherm stond dat de Paus om 11.30 uur de mensen zou zegenen. Dat meende ik er tenminste uit te begrijpen. Maar hij gaf vanuit zijn vakantieoord Bari de zegening. Hierna wandelde ik terug en kon ook Ben zijn benen gaan strekken. Rond 14.30 uur kregen we het eerste bericht van Pam, dat het vliegtuig was geland en rond 16.00 uur kreeg Ben het tweede telefoontje, ze waren nu op het Sint-Pietersplein. Wij waren al in die

richting gewandeld. En ja hoor, wat we verwachtten, gebeurde ... Huilend vielen we elkaar na twee maanden in de armen, blij en trots. En meteen barstte het onweer los.

Nadat de bui over was, gingen we richting het hotel dat Pam gereserveerd had voor 2 dagen. Nadat we ons hadden opgefrist, had Pam nog een mooie verrassing voor ons. We kregen een mooi aandenken.

Ik kreeg een wandelaar op een sokkel met bijschrijft Nederweert-Rome 2005 met groot respect.

Ben kreeg er een met Nijmegen-Rome 2005 met groot respect. Tiny had een kaart bij zich van Thea met een gezonde tekst geschreven als inhoud. We gingen later nog samen uit eten en de wijn smaakte ons vieren heerlijk.

Zo kwam aan een bewogen dag om 22.30 uur een einde.

30 MEI

Ik heb vannacht goed geslapen. Tiny lag weer naast mij in bed in Rome, maar ons bed was 3 meter breed.

Direct deed ik de ramen open en de zon scheen weer. Om 7.15 uur aten we gezamenlijk ons ontbijt. Hierna pakten we de metro naar het Sint-Pietersplein. We kregen ook meteen de waarschuwing om op je spullen te letten. Pam was haar metrokaartje al kwijt.

Eerst wilden we onze stempel e.d. van Rome ophalen, ze stuurden ons van hot naar her, maar geen stempel. We spraken af dat ieder op zijn manier de dag zou doorbrengen. Wij gingen hierna in de rij staan voor de Sint-Pietersbasiliek. Ik moest alleen mijn thermohemd uitoendoen en Tiny moest dit aandoen, want ze kwam met blote armen niet binnen. De Sint-Pieter is indrukwekkend. We zijn bij het graf van Petrus geweest en bij dat van de pas overleden Paus Johannes, die gestorven is op de dag dat wij uit Nederland vertrokken.

We hebben samen een wandeling door Rome gemaakt en veel gebouwen bezichtigd die we nooit meer zullen vergeten. Om 17.30 uur waren we weer terug in het hotel. Eerst fristen we ons lekker op en daarna sloten we onze Rome voetreis op een terras met een etentje af, terwijl de regen langzaam op de parasols neerdaalde.

Ben had wel de stempel van de Sint-Pie-

ter gekregen, maar hij had mij op dat moment niet meer gezien.

31 MEI

Om 6 uur waren we al wakker. Ik moest er even aan wennen, want we gingen vandaag naar huis.

7 uur zaten we samen aan het ontbijt. We hoorden van de eigenaar van het hotel dat om 8 uur Italië plat kwam te liggen door een staking van de trein en de metro. Na een kleine discussie waren we er uit.

We zouden met de taxi naar het vliegveld gaan. We hadden een Italiaanse chauffeur, die volgens mij kleurenblind was en lichtelijk gestoord. Want voor rood stoppen kende hij niet en van afremmen op kruispunten had hij waarschijnlijk nog nooit gehoord. Rijden kon hij wel, want we kwamen goed aan bij het vliegveld.

Je kon goed merken dat Pam zich op dit gebied thuis voelt, ze regelde namelijk alles. Ze had er dan ook kijk op. Om 9.15 uur waren we in het vliegtuig, dat om 9.40 uur zou vertrekken richting 'Niederrhein' bij Venlo. Helaas mocht het vliegtuig niet vertrekken wegens de stakingen.

Om 10.00 uur kwam het sein toch op groen en gingen we de lucht in met prachtig weer. Tiny genoot met volle teugen. Vooral boven Zwitserland waren de besneeuwde bergtoppen wonderbaarlijk.

Om 12.15 uur landde het vliegtuig op Niederrhein en zelfs mijn wandelstok was er. Ben en Pam boden spontaan aan om ons naar huis te brengen. We vonden het een mooi gebaar van hen. Met regen en onweer ging het richting Nederweert-Eind. Hierna moesten zij nog een uurtje rijden naar Nijmegen.

Ben zijn verlangen en mijn jeugdroom waren uitgekomen.

-Ben en Sjef-

Nawoord bij de voetreis naar Rome

1. Op de eerste plaats dank aan Pam en Tiny dat we zolang van huis mochten.
2. Deze voetreis naar Rome is achteraf niet tegengevallen, maar je ontkomt er in deze moderne tijd en met veel drukte op de weg (vooral in Italië) niet aan om je af en toe met het openbaar vervoer te verplaatsen.
3. Deze reis is niet te vergelijken met de voetreis naar Santiago de Compostela. Die tocht leeft namelijk onder de mensen. Je hebt iedere avond contact met mensen die ook onderweg zijn. Naar Rome is dat niet het geval en daarom heb je elkaar hard nodig, die 60 dagen onderweg. Ook kon je naar Santiago wandelen via de GR-routes, maar naar Rome moesten we elke dag op de route letten. Toch heeft het ons persoonlijk veel voldoening gegeven.
4. Toekomstige wandelaars naar Rome moeten zich niet meer verlaten op de kloosters. In Clervaux (Luxemburg) waren we welkom en was alles gratis, maar soms ben je niet welkom, ondanks een aanbevelingsbrief. De meeste kloosters vragen terecht geld, want zo'n klooster kost ook onderhoud en ze liggen vaak niet op je route. En de plaatselijke herbergen zijn ook niet duur.
5. Ondanks dat we twee echte tegenpolen waren, hebben we geen noemenswaardige problemen gehad. Met een paar woorden begrepen we elkaar. Ben had graag de wandelkaarten in de hand en daarom hoefde ik Ben zelf maar te volgen.
6. In elk land waar we overnacht en gewandeld hebben, waren we wel verbaasd en blij. Iedereen was daar spontaan, behulpzaam en geduldig om ons te helpen.
7. Uit dit verslag van onze Rome Wandelreis mag alles gekopieerd, vermenigvuldigd, uitgeknipt of gebruikt worden zonder toestemming te vragen aan de auteurs.

Drieduizend meter stijgen en dalen

De routebouwers kennen geen genade. Met zowat 90 km in de benen gooien ze er nog maar eens een skihelling tegenaan. 1,2 km steil omhoog tot het volgende controlepunt. We ploeteren. We zweten. We hebben het prima naar ons zin. Dit is de Oberlausitzer Hunderter.

Polen en Tsjechen zijn hier geen buitenlanders, maar naaste burens. Wilthen, een Duits dorpje met ongeveer 6500 inwoners, is omringd door heuvels. Vanaf het station is het hooguit 1 km naar de rand van het bos, waar in de Natuurvriendenhut de start is van de jaarlijkse Oberlausitzer Hunderter.

Als ik er aankom is de hut gevuld met Belgen en Duitsers. Het bier vloeit al rijkelijk. Buiten is boven een picknicktafel een laken gespannen waarop de route is te zien. Deze bestaat uit een aaneenschakeling van gemarkeerde routes. Gele en blauwe strepen, rode cirkels. Bij het inschrijven krijgen we een gekopieerde kaart waarop de route naar kleur met de hand is ingetekend. Omdat ik bang ben 's nachts de kleuren groen en blauw niet te kunnen onderscheiden, schrijf ik erbij: 'Groen!'

Interview

Ik zit nog niet zo heel lang als Flemming Nielsen binnenkomt, een vriend uit Denemarken. Ik ben blij dat hij er is, dit is al zijn derde Hunderter hier en hij kent de omgeving een beetje. Ik hoef vannacht gelukkig niet alleen op pad. Een plaatselijke enthousiast maakt elk jaar een filmpje over de tocht. Eerst wordt Flemming voor de camera getrokken. Hij spreekt tenminste goed Duits. Blijkbaar is het ongehoord dat iemand helemaal uit Nederland naar Wilthen komt om te wandelen, dus ook ik moet er aan geloven. Aangezien mijn Duits behoorlijk slecht is, word ik met behulp van een Duitssprekende Belg geïnterviewd.

Na een praatje van de voorzitter en de routebouwer over een onaffe brug en een spoorwegovergang die eruit ligt, wordt een vuurpijl afgestoken. We mogen!

Selbstkontrolle

We kunnen meteen aan de bak. Klimmen, naar een monument op 450

meter. Hier, al na 4,2 km, is de eerste 'Selbstkontrolle', een aan een boom gebonden bord met een inktkussen en een stempel aan een ketting. We gaan verder door het bos. De maan schijnt en verlicht ons pad, maar een zaklamp is hier onontbeerlijk. Een goede zaklamp, want mijn drie ledjes geven eigenlijk nog te weinig licht.

Weinig asfalt hier. Geen gemakkelijke, brede bospaden met zachte dennenaalden onder de voeten. Over elke stap moet worden nagedacht, stenen verbergen zich onder de herfstbladeren, rotsen maken een regelmatig ritme onmogelijk. Naar boven gaat prima, maar bij de steile stukken omlaag heb ik moeite en moet ik mijn tempo omlaag brengen om zorgvuldig te kunnen lopen.

Zowat om de 15 km is er een wagenrust, waar we stukjes appel, boterhammen met vet (?) of leverworst en thee kunnen krijgen. Iedereen heeft hier een rugzak met wat eten bij zich om dit karige menu aan te vullen.

Volgens Flemming zijn zitten er wolven in deze regio, die de grens met Polen zijn overgestoken. Hoewel ik weet dat de kans klein is, hoop ik stiekem toch om ze op zijn minst te horen. Maar de enige ogen die oplichten in de nacht zijn die van een kat. Het is ontzettend donker, geen strooilicht van een ver dorp of stad, geen verlichte wegen, geen auto's zelfs. We lopen onder een fantastische sterrenhemel en ik kan

het niet laten om even Flemming een arm te geven en tien minuten alleen maar naar boven te kijken. Zelfs de melkweg is te zien!

Afsnijden

Als het Tautenwald erin zit, is de tocht zwaar, had de voorzitter gezegd. En ja, natuurlijk zit dit bos in de route. 's Nachts met de Taubenberg (457 m) en overdag met de Grosser Pincho (499 m). We blijven klimmen, in totaal ruim 3000 meter, en afdalen. Op een gegeven moment wijkt het groepje voor ons af van de route. Flemming en ik twijfelen, wat te doen? We besluiten hen te volgen, zij zijn hier vast bekender dan wij. Als we ze even later naar het waarom vragen, blijkt dat we een stuk hebben afgesneden. Qua afstand maakt het niet uit, maar wel hebben we enkele zware bospaden overgeslagen. Dit zint me niets. De volgende keer volg ik de route, desnoods alleen. Gelukkig is Flemming het met me eens.

Even later neemt het groepje voor ons weer de kans waar om een stuk af te snijden. Wij blijven trouw de blauwe stippen volgen. Alleen lopen we een stuk verkeerd, want plots zien we rechts van ons lichtjes: de zaklampen van de andere groep. We steken een grasveld over en bevinden ons dan weer op de route. Vanaf de Monchswalder Berg (449 m) moeten we de groene strepen volgen. Gelukkig staan op kruispunten duidelijke wegwijzers, waarop de kleuren en bestemming en zijn vermeld. Helaas volgen wij de groene strepen de verkeerde kant op en komen uit in Klein Postwitz. Met de kaart komen we toch nog terug op de juiste route naar Wilthen.

Schnapps

Na 50 km zijn we terug in de Natuurvriendenhut en na een heerlijke goulashsoep klaar voor het daggedeelte. Opnieuw moet er geklommen worden, maar eigenlijk valt het parcours vergeleken met afgelopen nacht heel erg mee. Zoveel mogelijk heuvels in de omgeving worden meegepakt, soms met wat onlogische uitstapjes tot gevolg, maar heel erg steil is het niet. Toch zijn de paden dermate zwaar dat het tempo behoorlijk inkakt: over de eerste 16 km doen we 4 uur.

Bij een van de wagenrusten haalt Fleming me over een flesje schnapps te proberen. Ach, waarom niet. Ik keer het flesje om en drink het in een teug leeg. Getverderrie, wat is dat smerig zeg. Vlug schenk ik wat mineraalwater in om die smaak uit mijn mond te spoelen.

De omgeving is mooi, maar niet erg fotogeniek. Hoewel ik nu voor het eerst een digitale camera bij me heb, kom ik niet in de verleiding die ook te gebruiken. Maar ja, de afgelopen dagen ben ik ook zo verwend in Saksisch Zwitserland met zijn spectaculaire rotsen, dat dit mooie landschap opeens 'gewoontjes' aandoet, ook al is het vergeleken met Nederland nog steeds heel bijzonder. Daarnaast ben ik moe en zo tegen het einde heb ik het wel een beetje gehad. Ik heb een vervelende blaar op de bal van mijn linkervoet en zo'n skihelling op 90 km is niet grappig.

Ook aan de laatste twee kilometer lijkt geen einde te komen. We weten dat we alweer vlakbij de hut moeten zijn, maar kronkelen toch nog heen en weer door het bos om nog een laatste heuveltje mee te pakken. Uiteindelijk verschijnt de hut dan toch om een bocht. Hèhè, eindelijk. Het laatste stuk is het tempo weer wat omhoog gegaan, want in totaal hebben we zo'n 21 uur over deze 100 km gedaan. Gezien de route valt dat nog best mee. En dat is maar goed ook, want over 1,5 uur gaat mijn trein terug Dresden, waar ik kan overstappen op de slaaptrein naar Nederland. Nog eventjes wakker blijven dus.

-Rinda Scheltens-

CONSTANT AAN DE WANDEL

De Tweedaagse van Fulda (Duitsland)

Op vrijdag 3 oktober 2008 vertrok mijn persoon om 6.51 uur van Baarn per trein naar Utrecht. Daar vertrok om 8.55 uur de bus van ZDF vanaf het transferium Westraven. De reis werd georganiseerd door Jagottravel. Een uur later kwamen we in Arnhem aan, waar bij het station de andere mensen opgehaald werden. Om 10.00 uur verlieten we het station. We vervolgden de autosnelwegen eerst in zuidoostelijke richting tot aan Dinslakken en daarna in oostelijke richting tot aan Werl, waar in een Raststätte lunchpauze gehouden werd.

In Fulda arriveerden we halverwege de middag. Eerst werden mensen afgezet bij Hotel Europe, daarna naar de jeugdherberg, waar ook mensen werden afgezet en vervolgens naar Hotel Jägerhaus, waar wij logeerden voor enige dagen.

Op zaterdag 4 en zondag 5 oktober 2008 wandelden we veelal door de omgeving van Fulda: door vele plantsoenen, door heuvelige stukken en door enkele omliggende dorpen. Onderweg kregen we verzorging annex controleposten. Het weer was zowel de eerste dag als de tweede dag droog maar winderig en koud. Op de tweede dag zaten er vele beklimmingen in het parcours. Het was een mooie wandeltocht. Er gingen van start circa 4200 wandelaars.

Op maandag 6 oktober 2008 vertrokken we weer uit Fulda. Eerst werden de mensen opgehaald van de verschillende onderkomens. Tijdens de terugreis hadden we een lunchstop in Rasthof Resser Mark aan A2 Dortmund-Oberhausen bij Gelsenkirchen. Vervolgens reden we door naar Arnhem, waar diverse mensen bij het station werden afgezet en daarna naar Utrecht, waar we om 15.35 uur arriveerden. Mijn persoon kwam om 17.10 uur aan in Baarn.

Winterserietocht RS'80 te Den Hoorn

Op zaterdag 11 oktober 2008 organiseerde RS'80 haar wandeltocht vanuit het sportpark van voetbalvereniging Den Hoorn. De start was om 09.00 uur.

Al gauw liep mijn persoon door het groene deel van de Kerkpolder (één van de oudste poldergebieden van Zuid-Holland) via bos- en schelpenpaden met wat straten tussendoor. Daarna ging de route langs de rivier de Schie naar de verzorgingspost aan de Schieweg te Delft. Na de verzorging ging het verder door het Abtswoudse Bos via het Vlakoverpad en het Sint-Maartensrechtpad. Inmiddels naderden we het gebouw van s.v. Schipluiden aan de Tiendweg te Schipluiden, waar de horecarust was.

Na de pauze door parken en dan langs de Vlaardingervaart (een stukje van het Oeverloperpad; Hoek van Holland-Leerdam; LAW 6) door het dorp Schipluiden via Keenenbrug en Korpershoek. Na het verlaten van de Vlaardingervaart door bosachtige recreatiegebieden weer naar de finish. Het was goed wandelweer. Het parcours was afwisselend. Er gingen van start 476 wandelaars.

-Constant Dedel-

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

datum	plaats	vereniging	informatie
16 nov	Rotterdam	RWV	Winterserie, 2 ^e wedstrijd. Zie info bij 2 november
07 dec	Rotterdam	RWV	Winterserie, 3 ^e wedstrijd. Zie info bij 2 november
21 dec	Amsterdam	Sv de LAT	Winterserie 5 en 10 km, 1e wedstrijd Prestatietocht 20 km. Starttijd: 12.00 uur AV 23, Radioweg 89, 1098 NG Amsterdam

PERSOONLIJKHEDEN

Christiaan legt zijn pen neer

Twintig jaar geleden bereikte hij de pensioengerechtigde leeftijd; ook meldde hij zich als lid van OLAT. En nu, na het afronden van zijn verslag over de Wold's Way, legt **Christiaan Koehler** zijn pen neer als

schrijver van de langjarige serie 'Wandelen en wat ik zoal tegen kom'.

Een besluit dat hij afgelopen zomer al nam, bij zijn 85^e verjaardag: niet meer de verplichting voelen om elke maand een stukje te leveren. Gedurende 46 afleveringen liet hij ons meegenieten van zijn uitgewerkte dagboekantekeningen. Geschreven in onnavolgbare stijl, met een aanstekelijk enthousiasme voor natuur en techniek in het algemeen, en die van de Britten in het bijzonder.

Christiaan, namens alle lezers hartelijk dank hiervoor. We zullen je mooie bijdragen node missen! Of met plezier nog eens een oud Olat Nieuws uit de kast trekken.

Hans de Vries: 'Net Kerstmis op de Camino'

Nu Santiago de Compostela steeds dichterbij komt, krijgt **Hans de Vries** juist steeds meer zin om zijn aankomst nog even uit te stellen. Hij doet dat niet door te beknibbelen op de dagafstanden – gemiddeld 40 km – maar door af en toe een extra rustdag te nemen. Dat kwam er alsmaar niet van omdat hij voortdurend heel goed wandelweer heeft gehad en dacht 'laat ik daar maar zo lang mogelijk van profiteren'.

Maar in Leon heeft Hans toch even een pauze ingelast. Zo'n rustdagje is trouwens zó om, vertelt hij. Uitslapen, wasje doen, rondslechteren in de stad, nieuw ondergoed kopen, lekker lui op een terrasje hangen met een koel glas bier. Als de bestelling tenminste overkomt, want de Spanjaarden in deze regio spreken geen woord over de grens. Trouwens, in Frankrijk was het bestellen van een biertje soms ook een probleem. „Dat komt doordat de Fransen altijd de klemtoon op de laatste lettergreep leggen. 'Een Dúvel?!? Ah, u bedoelt een Duvél!' Na een poosje kreeg ik het door en ging ik het zelf ook zo uitspreken; dat hielp.”

Op de Camino zelf worden daarentegen alle talen van de wereld gesproken. Er lopen heel veel verschillende nationaliteiten rond, tot uit Japan aan toe, en dat maakt het ook leuk. Nederlanders zijn er echter opvallend weinig in dit jaargetijde. De sfeer onder de pelgrims is er een van grote saamhorigheid. Ze komen elkaar voortdurend weer tegen en dat schept een band. „Iemand zei: 'het lijkt net Kerstmis', zo lief en aardig als iedereen is voor elkaar. En dat is zo. Er valt hier bijna geen wanklank.”

Zwervers komt Hans ook tegen. Er zijn er zelfs die zich jaren achtereen ophouden op de Camino en daar zitten opmerkelijke types tussen. Zoals de man die vloeiend (en boeiend) gesprekken kan voeren in het Engels, Duits, Spaans, Catalaans en een handvol andere talen, charmant en verzorgt overkomt en leeft van de vrijgevigheid van de pelgrims – zonder zich aan hen op te dringen. „Leuk gezelschap”, aldus Hans.

Waar hij zich onderweg over verbaast is het gebrek aan handelsgeest. „Je hebt hier dorpjes waar echt niks te krijgen is. Al stond er maar een frisdrankautomaat! Er zijn hier zoveel kansen om iets te verdienen met al die pelgrims, maar die worden totaal niet benut.” Anderzijds is het natuurlijk wel prettig om voor 8 à 10 euro een driegangenu-menu te kunnen krijgen. En het allersimpelste dak boven je hoofd is er al vanaf 3 euro. Zwervers en pelgrims hebben hier niet veel nodig om in leven te blijven.

Toen dit blad naar de drukker ging, zag Hans in de verte al de besneeuwde toppen van het gebergte waar hij doorheen moet trekken. Daar zal hij onder andere naar het Cruz del Ferro klimmen op ruim 1500 meter hoogte. „Eigenlijk had ik een steentje moeten meenemen van thuis om dat daar achter te laten. Een symbolische daad, om je zorgen van je af te zetten. Maar dat wist ik niet toen ik vertrok.”

-MK-

Oxfam Novib Trailwalker: 100 km voor het goede doel

Oxfam Novib heeft een nieuwe 100 kilometer-tocht aangekondigd: de Oxfam Novib Trailwalker. In het toch al drukke wandelweekend van 21 juni kunnen teams van 4 personen starten in Ede, vanwaar een bepijlde route door park de Hoge Veluwe loopt; bij hoge uitzondering heeft Staatsbosbeheer toestemming gegeven om hier ook 's nachts te wandelen.

Doel van de tocht is om zoveel mogelijk geld op te halen voor onderwijsprojecten in arme landen. Naast het inschrijfgeld van € 100 moet elk team zich daarom laten sponsoren voor tenminste € 3000. Voor dat bedrag kunnen 120 kinderen een jaar lang onderwijs volgen.

De Trailwalker is een wereldwijd evenement. De eerste tocht vond in 1981 plaats in Hong Kong, toen nog als training van de gurkha's: Nepalese soldaten in het Britse leger. Na de stationering van de gurkha's in Groot-Brittannië nam Hong Kong de organisatie ervan over. Tegenwoordig wordt de Trailwalker jaarlijks ook gehouden in Nieuw-Zeeland, Groot-Brittannië, Australië, Japan en België, en nu voor het eerst dus ook in Nederland.

De KNBLO is een van de sponsors/partners van het evenement, dat samenvalt met drie andere grote tochten: Amsterdam-Leeuwarden, de Nacht van Gulpen en de Kennedymars in Rijsbergen. Dit kan gevolgen hebben voor het aantal deelnemers. Vorig jaar deed de timing van de jubileumtocht van de KNBLO van 100 + 80 het aantal deelnemers aan de Mergellandroute ook drastisch dalen. Voor de Trailwalker 2009 hebben zich tot nu toe 4 teams opgegeven.

Deelnemers krijgen ruim de tijd voor deze 100 km: 30 uur maar liefst. Voor de verzorging onderweg is een eigen supportteam van twee personen verplicht. De organisatie zorgt voor negen checkpoints met basisvoorzieningen. De route is ook beschikbaar als GPS en het is mogelijk een GPS-apparaat te huren. Ter voorbereiding regelt Oxfam Novib verder diverse wandel- en materiaalclincs.

Voor meer informatie en aanmelding: <http://trailwalker.oxfamnovib.nl/>

Even wennen aan de uiteenlopende markeringen van de Eifelverein

Geslaagd clubweekend naar de Vulkaaneifel

Met goede weersvooruitzichten beginnen wij op zaterdag 20 september aan ons jaarlijks clubweekend. Dit jaar naar de Eifel in Duitsland. Deze reis is uitverkocht, weliswaar in beperkte uitvoering, maar geenszins de indruk gevend dat de animo voor zo'n clubweekend zou ontbreken.

Voor de toekomst hoeven we ons dus geen zorgen te maken, indien we natuurlijk bijtijds gehoor geven aan de oproep van onze reiscommissie.

In het nieuwe programmaboekje zien we dat in 2009 voor het wandelparadijs Luxemburg is gekozen. Weer zo'n smaakmaker, dus zorg dat je op tijd bij Toon op het deelnemerslijstje staat. De 'kracht' van een OLAT-clubweekend zit niet zozeer in de kilometers die te voet afgelegd worden, maar eerder in het samen onderweg zijn.

Om goed zeven uur die zaterdagmorgen word ik door Dini gedropt bij de opstapplaats aan de Fuutlaan in Eindhoven. De busjes zijn er al en ook de meeste deelnemers op dit startpunt zijn present. Aad uit Zoetermeer is de vorige avond al gearriveerd, die wil helemaal niks missen en gelijk heeft hij. Bij carpool Leende geen wachten op Frans. Nee, Frans is een van de chauffeurs, als invaller voor broer Simon! Dan meteen door naar Nederweert; de spraak daar is al een beetje buitenlands... Dat moeten we zolang mogelijk zo zien te houden, denkt Jan, en slaat bij de eerste de beste afslag af, richting de oosterburen. Geen kilometers A2, nee veel beter deze keer, kilometers lang genieten van dorpjes, natuur, snoepjes en gepraat over alles en nog wat. Ik heb het later nog eens nagekeken, maar de indruk dat we er te voet eerder zouden zijn geweest is daardoor niet weggenomen!

Tegen de middag – we hebben dan al heel wat van de Eifel gezien – rijden we met onze drie busjes Daun binnen. Leuk stadje, met alleen 'Einfahrt' wegen. Dat

wordt dus sightseeing voordat we eindelijk stilstaan en kunnen uitstappen. Onze chauffeurs gaan de busjes stallen bij het eindpunt voor vandaag en komen dan met één busje weer deze kant op voor vervoer van eventuele achterblijvers. Wij zullen zolang bij een ijssalon op de koffie wachten.

Tegen half een vindt Toon het welletjes en hij gaat ons voor: de grote uitdaging tegemoet.

Al ruim buiten adem, raken we nog bijna verdwaald in het grote bos. Nergens wybertjes, driehoekjes of worteltekens meer te bekennen. We horen een koekeek, dat kan niet! Die hoor je alleen in het voorjaar.

Prachtig dat uitzicht over het stadje, diep beneden ons. Aan de overzijde, de heuvels in zuidelijke richting. Daar achter ergens de Maaren, die we vandaag in meervoud zullen passeren.

Niet alleen de Eifelverein is hier met plaatjes in de weer geweest. Het barst er van de cijfertjes en tekens en daartussen 'ons' driehoekje met het cijfer 2. Heb je de pech dat je voor een verkeerd cijfer kiest, dan kom je vandaag niet meer thuis want dan is het een rondweg. De overige gaan allemaal naar Manderscheid, of in ieder geval die kant op.

Boven op de bergrug het eerste gat: het Gemündener Maar. Dit vulkaanmeer ligt bijna helemaal verscholen in het groen en toch heeft het een oppervlak-

te van 7,2 hectare. Met een doorsnee van 350 meter en een diepte van 38 meter is het nog een behoorlijk gat. Aan de zuidoostelijke kant is een strandje en men kan er bootje varen.

Het pad loopt geleidelijk omhoog en is makkelijk te bewandelen, dus om je heen kijken is hier ook een pluspunt. De berg die we bedwingen, heet de Mäuserberg en die steekt 560 meter boven de Noordzee uit. Het kan een beetje schommelen met de Middellandse Zee, maar veel maakt dat niet uit. Bij de Duitsers weet je ook niet wat ze precies bedoelen met zeeën en meren.

Eindelijk vinden we dan toch onze verdwaalde chauffeurs. Ze staan aan de voet van de 'Dronke Toren', dat krijg je van dat wachten. Deze toren stond er echter al ruim 100 jaar, toen Jan, Jo en Frans daar aankwamen. Hij werd in 1902 gebouwd als panoramatoren ter ere van de eerste voorzitter van de Eifelverein: Dr. Adolf Dronke. Op ongeveer 11 meter boven de grond schijn je een prachtig uitzicht te hebben over de omgeving.

De zon neigt al naar het westen en we hebben nog een mooi aantal kilometers voor de boeg. Een groep die er voor gaat, vertrekt meteen onder leiding van Jo. Die heeft zijn kompas geijkt. Toon neemt een kleiner groepje voor zijn rekening en die houden het op Brockscheid. En voor de rest komt het busje zo.

Voor Frans is het bijna de dag van zijn leven geworden. Tijdens het wachten ziet hij regelmatig vliegtuigjes af en aan vliegen. Ze scheren rakelings over het water en kiezen dan weer voor het luchtruim. Vlakbij ligt een zweefvliegveldje, waar ook kleinere vliegtuigjes kunnen opstijgen. Nog een halfuurtje langer wachten en hij had voor de vrije vlucht gekozen

De vormgeving van onze heuvel is grillic. We staan zomaar ineens aan de finish. Gelukkig hebben ze er een plank voor getimmerd. Het uitzicht in het dal is geweldig en je hebt daar een prachtig zicht op het Weinfelder Maar, dat we straks zullen passeren. Nadat we de Mäuserberg zijn afgedaald richting Weinfeld, wandelen we langs het Weinfelder of Totenmaar. De oppervlakte is bijna eens zo groot als het eerste Maar

en 51 meter diep. De omgeving van de beide Maare is 'Naturschutzgebiet'. Je kent dat bord wel, met die bekende roofvogel erop. We komen niet door het dorpje Weinfeld, dat ligt aan de oostelijke oever. De pest heeft in de 16^e eeuw de toenmalige bevolking totaal uitgeroeid. In het landschap valt vooral de kerk op, die oorspronkelijk uit de 14^e eeuw dateert.

Even voorbij dit vulkaanmeer gaan we in een haakse bocht meer in westelijke richting door vooral bosachtig gebied. Het uitzicht glooit naar links over het derde Maar, dat we vandaag op ons pad vinden. Qua oppervlakte is dit het grootste gat, oorspronkelijk is er sprake van twee gaten, maar ze zijn slechts half zo diep dan het kleinste. Dit Maar is genoemd naar het dorp dat we nu naderen: Schalkenmehren.

We wandelen het hele dorp door en ik vergis me nog even in de markering. Miet, de vrouw van de andere Toon, heeft al vlug haar twijfels over de markering en daarom kost het ons gelukkig maar een goeie kilometer. Omdat ik nogal meegaande in het gebruik ben, raken we niet achter op de anderen. Anders waren wij de pechhebbers

op zo'n dubieuze rondweg geworden. Nu we de vulkaanmeren achter ons hebben gelaten, is ook het landschap aan het veranderen. Het is nu meer open gebied met de hoogte glooiing voor ons. En dat schiet ook niet op. De kaart geeft aan dat we hier een originele lavaheuvel beklimmen. Even naar rechts zien we de witte koepel van het observatorium Hoher List.

Nog even van het uitzicht genieten en dan het bos in. Dat valt ook niet mee. Houthakkers hebben hier een paar jaar geleden goed huisgehouden en wilde braamstruiken versperren de doorgang. Een gebaande weg kun je het eigenlijk ook niet meer noemen, en daar kunnen de zere voeten van Mirjam over meepraten.

Er is geen duidelijke richting meer te bekennen. Nu moet je een beetje georiënteerd zijn als je in den vreemde op stap gaat en toevallig weet ik dat we hier in het Hansbüsch ronddolen en dat er vlak in de buurt een oud valkenhuis ligt. Dus, daar even op Mirjam wachten. Bij Toon even vragen hoe het verderop is en daaruit blijkt dat het karweitje zo goed als geklaard is.

Nog een paar kilometers naar Brock-

scheid. Wim van de Valk en Jos van Nuenen, halen ons vandaag al voor de vierde keer in en verdwijnen dan ook weer even vlug uit zicht. Over Brockscheid valt alleen te onthullen dat er een klokkengieterij is en dat het plaatselijk café pas om 17.00 uur open gaat. En binnen dat kwartiertje halen we het volgende dorp Eckfeld ook wel. Natuurlijk, met het busje!

Het eerste het beste huis in Eckfeld is een Bauernhof-Wirtschaft; er staan diverse auto's met een Nederlands kenteken: hoopgevend. Binnen ruikt het heerlijk, de gastvrouw is met het avondeten bezig, maar onder de toonbank staan nog wel een paar flesjes en voor Mirjam is er een halve taart met thee!

Voordat we mekaar rondjes gaan geven, vertrekken we richting onze afspraak in Manderscheid. Jos en Wim zitten ook goed op koers, we rijden ze even later voorbij op weg naar Niedermanderscheid; wat een woord.

Jammer voor ons, maar nu is het geluk aan de zijde van het voetvolk: ze passeren op een steenworp afstand de twee burchtruïnes, waarvan de Niederburg opgetrokken is op de helling van de Grafenfels, die zich majestueus uit het dal verheft. Wandelend langs de Belvédère en de muren van de Oberburgt, is het een prachtig gezicht die andere burcht daar uit het dal te zien opreizen, en zeker met een beetje hoogtevrees in de knieën. De Oberburgt, tevens de oudste van de twee burchten en is momenteel eigendom van de stad. De Niederburgt is in bezit van de Eifelvereniging. Jaarlijks vinden hier, in het laatste weekend van augustus, Ridderspelen plaats. Gezien de indruk die het totale plaatje

nu al op ons maakt, moet het wel super zijn om dat spektakel eens mee te maken.

Ons onderkomen voor deze nacht, is de jeugherberg in Manderscheid. Een gebouw dat voor dit doel werd geopend in 1927. Volgens kenners behoort het tot de beste van Duitsland en omstreken. En die kunnen het weten. Het avondeten smaakt er naar meer, gezelligheid kent er geen tijd en het matras zou je zo mee naar huis nemen, nette badruimte per kamer. Wat wil je nog meer!

Na het ontbijt, dat we ook gezamenlijk genieten tussen 8 en 9 is ruimschoots. Dan is er nog even tijd om de spullen in te pakken en verzamelen voor vertrek. De busjes brengen ons een eindje op weg, een kronkelend pad dat bergafwaarts gaat. Tussen Trier en Aken loopt de nieuwe 'Eifelstiege', een Duitse top-trail over 300 km, met alle bekende en minder bekende plaatsen in haar spoor en die komt ook hier langs.

Wij volgen vandaag het open, liggende V-tje, dat voor ons begint op een parkeerplaats vlak bij een mooi gelegen hotel. Later blijkt het een parkeerplaats voor campers te zijn, die voor hun nachtelijk dutje een paar centen moeten betalen. Een Hollander merkt natuurlijk meteen onze gratis stalling op en plakt een zielig briefje op de voorruit van een busje of we straks nog gaan betalen!

Het pad loopt door een bos, waarvan de bomen steeds langer worden, naar mate wij vorderen. Op hoogte ligt nog een krater, maar daarvoor moet je even een omweg maken en natuurlijk is dat weer een kans voor Jos en Wim. We heb-

ben zojuist de Mosenberg beklommen, toch weer zo'n 475 m boven zee.

Op zondagmorgen door Bettenfeld kieren is een beleving op zich, geen kip te bekennen. Alleen die ene boer die zijn koeienstal schoon probeert te houden en de mest met kruiwagen en al voor de huisdeur deponert. Hij roept ons ook nog een goeie dag toe, tenminste dat begrijpen we uit zijn woorden..! Om iedereen een beetje de goede richting op te sturen, is het al gauw een kwartiertje extra wandelen en zo krijgen wij na verloop van tijd toch de indruk dat dit V-tje volgen niet echt serieus wordt genomen. Nu we toch maar met een paar man zijn, kan ik het ook gerust vertellen. Ik heb net naar Son gebeld en Dini zegt dat het echt waar is van AZ en PSV. Waren wij ook maar verkeerd gelopen!

Nu betreden we het grote bos en u moet van mij aannemen dat het een serieus groot bos is. Het Bettenfelder Wald; nog nooit zo'n groot bos gezien. En het mooie van al is, dat hier midden in dat bos wandelkaart 20 van de Eifelverein ook plotseling ophoudt. Bijna even grilig als de vulkanenhellingen zelf.

Na ongeveer 10 km boswandelen even

een kleine verpozing: de Salm kruist ons pad en van vreugde gaan we bijna Duits praten met een groepje Duitsers, dat bezig is met een rondwandeling. Grossartig! Ons paadje maakt een kleine Kurve, maar nog steeds blijven we in het grote bos. Je zou er haast honger van krijgen en daar is een rustbank. Aan alles is gedacht en het v-tje gaat wel verder.

Daar toch eindelijk de bosrand, openblik en voorons geen boom meer te bekennen. Er vliegen roofvogels en we raden naar wat het mogelijk zijn: sperwers, haviken. We lopen hier op een hoogvlakte die voor ons uit nog een beetje hoger wordt, zodoende zien we pas laat, dat we een dorpje naderen. Het blijkt Seinsfeld te heten en hier hebben Jan en Jo op een lommerrijk plekje met tafel en zitbanken hun foeragestalletje ingericht. Soep, zo lekker en die krentenbol. Ik heb het aan Dini verteld. Ik heb ook nog geprobeerd om het bankje en de kerktoren in een beeld te vangen. Dat was moeilijk.

Nu is het niet ver meer. Het dorpje uit, maar niet langs het café waar de fanfare aan het frühshoppen is. Nee, op zondag loop je langs de kerk en dan pas langs het café. Seinsfeld is een echt boerendorp, met landerijen eromheen en daar wandelen wij doorheen. Ginds ver weg ligt het grote bos en voorons het plaatsje: Kyllburgweiler.

Daar slaan we een landweg in en komen al vlug bij een ander bos. Dit is een wild bos en de paden lijken een beetje op die wegskes die Ad zo goed weet te vinden, dus door het struikgewas en langs slootjes. Dat slootje hier heet trouwens: Kyll. Uiteindelijk toch weer een straat die rechtdoor de stad in gaat. Maar, er is ook een bocht en laat die nou net in Sankt Thomas uitkomen, merkt Dirk als hij 5 km verderop nog geen echte stad heeft gevonden.

Dan maar terug. En zo kan het gebeuren dat we elkaar na veel rondzwervingen toch nog allemaal treffen op de afgesproken plek: de stationsrestaurant in het idyllische plaatsje Kyllburg.

Hier komt dan een einde aan een prachtig clubweekend, vol avontuur en gezelligheid. Maar boven alles veel dank aan de chauffeurs: Jan, Jo en Frans en natuurlijk Toon voor de totaal organisatie.

Tot een volgende keer.

-Ad van Asten-